

Primorski dnevnik

Leto XIII - št. 286 (3821)

TRST, nedelja 1. decembra 1957

Cena 30 lir

Nedopusten nered v zemljiški knjigi

Zakaj se ne izvaja zakon o evidenci zemljiškega davčnega katastra?

Prej približno štirinajstimi dnevi se je v vašem dnevniku neki Lonjerc pritožil čez nered, ki vlada v naši zemljiški knjigi, in vi ste pristavili poziv, naj bi se tudi drugi oglašali o tem važnem vprašanju. Oglušam se in bi hotel zaenkrat opozoriti na to, da so bili leta 1929, ko je bil s kr. odlokom od 28. marca 1929 št. 499 v naših krajih uveljavljen italijanski civilni zakon, izrečno obdržani v veljavi vsi dotlej veljavni zakoni in pravilniki o zemljiški knjigi, torej tudi zakon od 23. maja 1883 o evidenci zemljiškega davčnega katastra.

Povzel bom njegova glavna določila:

1. V paragrafu 1. tega zakona je rečeno, da davčna obveza ustreza faktičnemu stanju in da mora zemljiško knjigo ustrezati stanju in naravi.

Paragraf 2 določa, da so predmet te evidence vse spremembe, ki nastanejo v osebi davkoplačevalca ali pa v zemljišču samem, torej v prvi vrsti njegova kultura in površina.

Paragraf 13 določa, da morajo vsi uradi sodelovati pri izvajanju tega zakona.

Paragraf 24 pa določa izrecno, da mora zemljemerec vsaj vsako tretje leto v odznanem mu rajonu izvesti popoln pregled posestnega stanja in to glede oseb kakor tudi glede davkom podvrženih zemljišč. Odiči mora skupno z občinskim zaupnikom na sam kraj ter nato za vsako spremembo poslati naznanično polo pristojnemu sodišču, ki mora poklicati dotične stranke in jih po-

zvat, da uredijo zemljiško knjigo in jih tudi z globo prisiliti v to. Sodisce mora uradno vnesti v zemljiško knjigo tudi izsledke zapuščinske razprave.

Če bi se omenjeni zakon res izvajal, bi odpadla večina pomanjkljivosti, ki jih ima danes naša zemljiška knjiga. Zato bi morali naši občinski in pokrajinski zastopniki doseči, da do tega izvajanja pride čimprej.

Kot je že omenjeni Lonjerc pravilno ugotovil, je zemljiška knjiga za mesto Trst v redu, ker gre skoraj izključno za stavbe. Največje pomanjkljivosti in nered pa je v okoliških katastrskih občinah. V nekaterih izmed njih - Prosek, Kontovel in Sv. Križ - pa je celo mnogo zemljišč, ki sploh niso vključena v zemljiško knjigo, temveč so vnešena samo v kataster, tako da država lahko pobira davke.

Zaradi teh in takih pomanjkljivosti in nereda ima največjo škodo naš okoliški človek, ker mora trošiti težke tisočake, da lahko vpiše parcelo v zemljiško knjigo. Prav tako pa mora odšteti precej denarja - vsaj tudi več kot sto tisočakov - če hoče prepisati lastnino na svoje ime. Izredno mnogo je namreč primerov, da so vključbe stare več kot sto let; pri nekaterih primerih pa je na eni parceli vpisanih že več kot sto lastnikov! Nekateri vključbe datirajo celo iz leta 1830, čeprav se je dejanski lastnik že večkrat menjal.

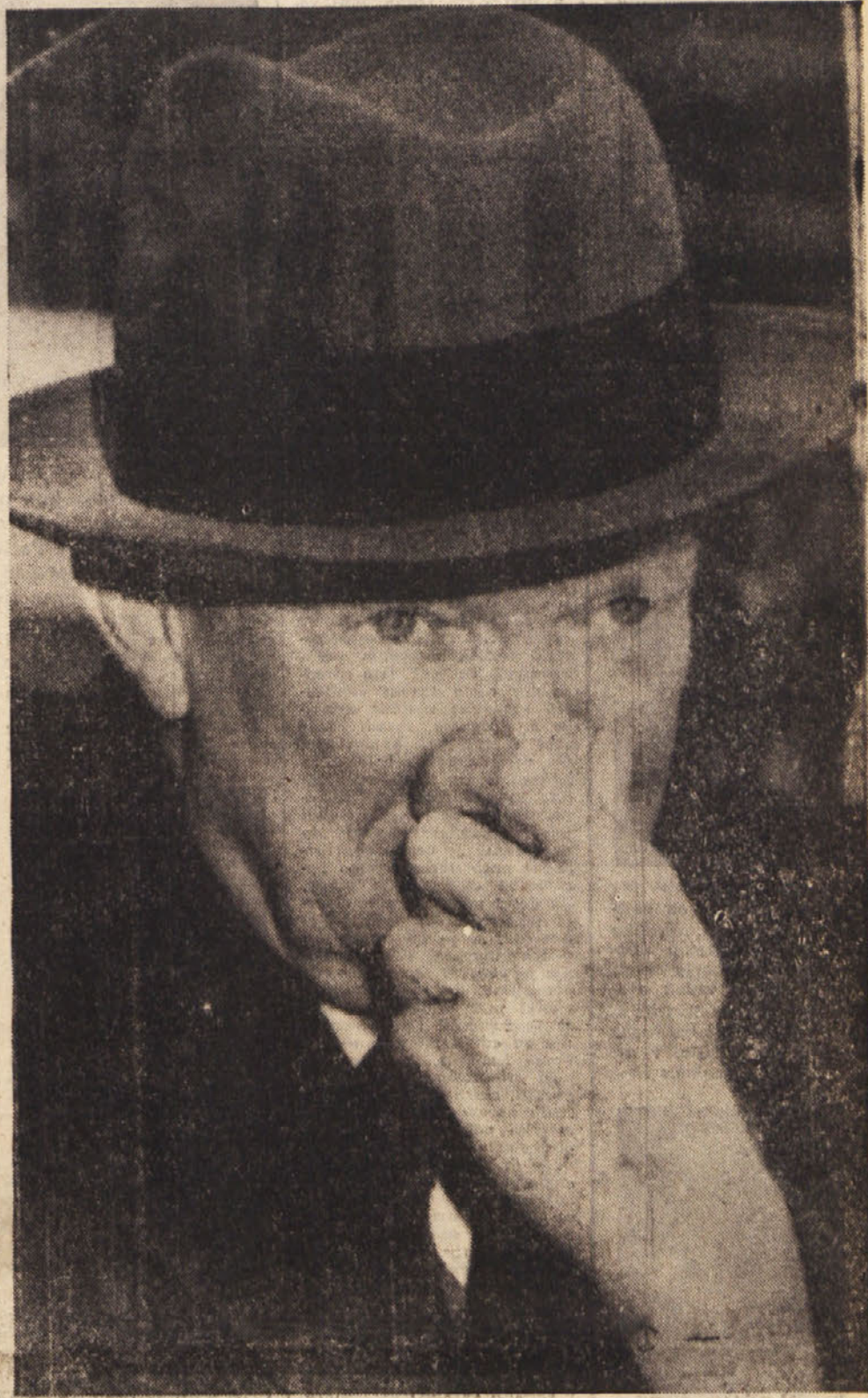
Dalje je nešteto primerov, ko kmetje plačujejo

pravke za parcelo, na kateri je bil nekoč vinograd, a je morda že desetletja spremenjena v travnik ali celo v pašnik. Jasno je, da je bilo njegovo davčno breme brez razloga in po nepotrebnem mnogo večje kot bi moralo biti.

Splošno takšnega stanja stvari je zares nerazumljivo, da se odgovorni oblasti ne zavedajo ogromne škode, ki zadeva davkoplačevalce, in ne ukredujejo vsega, kar je potrebno, da bi se zgoraj omenjeni zakon spoštoval in izvajal.

Dr. K. FERLUGA

Na desni vidimo predsednika ZDA Eisenhowerja, levo pa podpredsednika Nixona. Prvi je sedaj že tretjič zbolel in vedno bolj se širi zahteva, naj poda ostavko. Če bi se to zgodilo, bi postal predsednik Nixon, ki je 23 let mlajši od Eisenhowerja in zato tudi manj izkušen, pa tudi - kot nekateri trdijo - manj preudaren.

Eisenhower vodi vladne posle iz Gettysburga Tudi Adenauer obolel in morda ne pojde v Pariz

Medtem je bil kanclerjev obisk v Londonu odpovedan - V Beli hiši si na vse načine prizadevajo, da zavrnejo sleherno idejo tudi začasnega prenosa predsedniške oblasti na Nixona - Ugotovitve posebne komisije o znanstvenem zaostanku za SZ

WASHINGTON, 30. — Ameriški podpredsednik Nixon se je danes razgovarjal z državnim tajnikom Dullesom. Po razgovoru z Dullesom je Nixon izjavil, da sta govorila predvsem o vprašanju, ki jih bo v tork proučil skupno s skupino parlamentarcev. Med temi je v prvi vrsti priprava za konferenco NATO.

Kakor je znano, se Eisenhower do sedaj še ni dokončno odločil, ali bo šel v Pariz ali ne. Vsekakor se bo konferenca udeležil Nixon, če bo Eisenhowerju to nemogoče.

Iz Gettysburga, kamor je Eisenhower prispel večer popoldne, pa javljajo, da se predsednikovo zdravstveno stanje stalno boljša. Načelnik tiskovnega urada Bele hiše Hagerty je novinarjem izjavil, da ne ve, ali bo predsednik v tork v Washingtonu, da se udeležijo sestanka voditeljev kongresa, na katerem bodo govorili o zveznem proračunu in o načrtih za zakonodajno dejavnost v prihodnjem letu. V Eisenhowerjevi odsotnosti pa bo sestanku predsedoval Nixon. Prav tako bo predsedoval pripravljani seji vlade, ki bo v ponedeljek.

Kakor je znano, se širi kampanja za prenos predsedniške oblasti na Nixona. Toda v Beli hiši si na vse načine prizadevajo, da zavrnejo idejo tudi začasnega prenosa oblasti. Hagerty je izjavil, da se bo Eisenhower tudi v Gettysburgu posvečal vladnim zadevam in bo v stalnem telefonskem stiku z Washingtonom. Eisenhowerjevo posvetbo v Gettysburgu se je spremenilo v nekakšno emajhno Belo hišo. Med prvimi uradnimi akti emajhne Bele hiše je bila sprememba odbora strokovnjakov, ki svetuje Eisenhowerju na znanstvenem področju. Odslej se bo imenoval odbor za znanstveno posvetovanje ter ne bo več odvisen od mobilizacijskega urada za obrambo pač pa neposredno od Bele hiše. Število članov odbora je naraslo na 17, potem ko so bili za člane imenovani tu-

di general James Doolittle in štirje znanstveniki: prof. Baehner, ki poučuje fiziko v tehnološkem zavodu Kalifornije; dr. E. M. Purcell, profesor fizike v Harvardu; dr. Herbert York, ravnatelj laboratorija Livermore na kalifornijski univerzi in prof. George Kistiakovsky, ki poučuje kemijo v Harvardu.

Danes pa je Eisenhower celoti odobril poročilo študijske komisije, ki ima nalogo pripraviti pregled položaja ZDA na znanstvenem področju.

Komisija, ki jo je Eisenhower ustanovil leta 1956 in ki jo vodi rektor univerze države Ohio Howard Bevis, poudarja v svojem poročilu važnost zaostanka, ki ga ZDA imajo glede formacije tehnikov in znanstvenikov v primeri s Sovjetsko zvezo.

V spremnem pismu, ki je naslovljeno predsedniku Eisenhowerju, izjavlja Bevis med drugim: «Imamo številne dokaze, da dela Sovjetska zveza vse potrebne napore, da doseže svoj namen, ki je obvladati svet in postaviti se na čelo svetovne znanstvene revolucije.» V Parizu pa medtem nadaljujejo priprave za konferenco NATO, ki se bo začela 16. decembra. Skupno bi se moralo udeležiti konference 60 ministrov, ker bo do vsako od 15 držav članic zastopali predsednik vlade, zunanji minister, obrambni minister in finančni minister. To število pa bo nekoliko manjše, ker bodo nekatere države imele manjše zastopstvo, ker so nekateri predsedniki vlad istočasno tudi zunanji ministri. Tajništvo NATO predvideva, da bo zasedanju NATO sledilo okoli tisoč novinarjev. Samo

iz ZDA jih bo prišlo nad 300. Od teh jih bo 60 prišlo skupaj s posebnimi predsednikovim letalom.

V zvezi s številnimi obiski in pripravami za konferenco NATO je bil napovedan tudi Adenauerjev obisk v Londonu, ki je bil določen za 4. decembra. Toda nenadoma je Adenauer dobil influenco in je moral obisk odpovedati. Zdravniki so odredili, da mora ostati v postelji. Predstavniki britanskega poslanstva v Bonnu je izjavil, da ne more povedati, ali je bil že določen nov dan za Adenauerjev obisk. Dodal je, da je malo verjetno, da bo Adenauer prišel v London pred konferenco NATO 16. decembra. V Bonnu domnevajo tudi, da nastaja vprašanje, ali se bo

Adenauer sploh lahko udeležil konference na najvišji ravni v Parizu. Uradni predstavnik zvezne vlade je izjavil, da sedaj ne more potrditi kanclerjevega potovanja v Pariz. «Kancler je bolan, je pripomnil, in zaradi njegove starosti, je potrebno, da se pazi.» Adenauer bo 6. januarja prihodnjega leta imel 83 let. Če se ne bi pazil, bi utegnila influenza imeti hude posledice. Pričakujejo, da se bo zaradi tega von Brentano posvetoval s kanclerjem o možnosti, da namesto njega odpotuje v London, če se bo seveda britanska vlada s tem strinjala. V zvezi s tem so se začela posvetovanja med bonnsko in londonsko vlado.

V Londonu je vest o odložitvi Adenauerjevega ob-

iska pri Mac Millanu povzročila vznemirjenje. Ker ni bil objavljen noben uradni bilten o Adenauerjevem zdravju, so se pojavili najbolj pesimistični glasovi. Toda v Bonnu izjavljajo, da v tem trenutku sploh ni potreben zdravniški bilten, čeprav mora Adenauer ostati v postelji.

Von Brentano bo ostal tudi v nedeljo v Darmstadtu in se bo vrnil v Bonn v ponedeljek. Sele tedaj se bo videlo, ali bo obiskal London.

Adenauer se je imel razgovarjati z Mac Millanom med drugim o vseh številnih vprašanjih v zvezi z NATO. Če se pomisli, da je po bonnski ustavi edini odgovoren za vladno politiko kancler, in sicer samo pred parlamentom, je jasno, da morebitni von Brentanov hitri obisk ne more imeti enake važnosti kakor kanclerjev suradni obisk. Samo kancler namreč lahko sprejme sklepe, in prav v tem je bila važnost sestanka med Adenauerjem in Mac Millanom. Poleg vprašani, ki se tičejo neposredno Velike Britanije in Nemčije, so bila na sporedu razgovori v zvezi s sedanjo krizo v NATO. Znano je, da Adenauer zagovarja tezo enotne politike v NATO, ki je bolj važna od enotne vojaške politike, katere je posledica prve. Prav tako je znano, da se tudi Bonn proti angleško-ameriškim načrtom o ustanovitvi direktorija teh dveh držav v NATO.

Londonski «Times» pa objavlja danes članek, v katerem pravi, da bi se morala Zahodna Nemčija odpovedati jedrskemu orožju in to bi bil prvi korak za pomiritev med Sovjetsko zvezo in Zahodom. «Države NATO, piše list, so vedno bolj prepričane, da jedrska vojna lahko privede samo do samomora in da je zaradi tega

potrebno pripraviti drugo strategijo, ki naj bo drugačna od množičnih represalij. Zaloge jedrskega orožja v Zahodni Nemčiji bi neizbežno zmanjšale možnost omejitve morebitnega spopada v Evropi. In istega vzroka je temeljne važnosti vedeti, kdo je odgovoren za

morebitno uporabo atomskega topništva, ki je že v Nemčiji.»

«Times» poudarja tudi, da je anavzočnost ameriških čet v Evropi potrebna, zato da se zajamči, da Amerika ne bi ostala nevtralna v primeru spopada na našem kontinentu.

Samovoljne domneve v zvezi z vlado FLRJ

Parlamentarne volitve bodo verjetno prihodnjega marca

(Od našega dopisnika)

BEograd, 30. — Dan republike 29. november je Jugoslavija proslavila v pravem zimskelem ozračju. Po večerjenjem deževnem dopoldnevu je zajel vse področje Jugoslavije hladen severni val. Hladni veter je v Beogradu najprej posušil ulice, ponosil pa jih je pobelil s tanko plastjo snega, tako da so se danes zjutraj Beograščani kar čez noč znašli v pravi zimi. Prve priče novega snega so bili tisti udeleženci sinočnjega sprejema, ki ga je priredil zvezni izvršni svet na čast dnevu republike, ki so se zadržali na sprejemu do kraja.

Na sprejemu, ki so se ga udeležili predsednik skupščine Petar Stambolić, podpredsednik Colaković, Koča Popović, Gošnjak in številni zastopniki armade, jugoslovanskega političnega in kulturnega življenja, diplomatskega zbora, zastopniki raznih družbenih organizacij in delovnih kolektivov, je sprejemal povabljeni in njihove čestitke podpredsednik zveznega izvršnega sveta Svetozar Vukmanović. Tudi novinarji so takaj zapazili, da na sprejem, poleg predsednika republike, čigar udeležbe zaradi bolezni niso niti pričakovali, nista prišla Edvard Kardelj in

Aleksander Ranković (S tem popravljamo naše večerajšnje poročilo, ki je bilo povzeto po ANS. Op. ur.) Zakaj nista prišla, kje sta in kje je predsednik republike, ta vprašanja niso dala miru tujim novinarjem, ki so med sprejemom skušali dobiti odgovor na ta vprašanja od prisotnih jugoslovanskih državnikov. Zlasti od Koče Popovića in Aleša Beblerja. Čeprav je bilo logično, da Kardelj in Ranković proslavljata dan republike skupno s predsednikom republike maršalom Titom, ki se verjetno zdravi na Brionih, je bilo zekati tujim novinarjem to povod za razna ugibanja. Med drugim se je ponovno pojavilo mnenje da Kardelj in Ranković verjetno razpravljata s predsednikom republike o domnevnih spremembah v državnem in partijskem vodstvu. Po teh njihovih domnevah bi predsednik republike maršal Tito zaradi bolezni obdržal samo mesto predsednika republike, medtem ko bi Kardelj postal predsednik zveznega izvršnega sveta, Ranković generalni tajnik ZKJ, državni tajnik za zunanje zadeve Koča Popović bi postal podpredsednik zveznega izvršnega sveta, Vladimir Popović

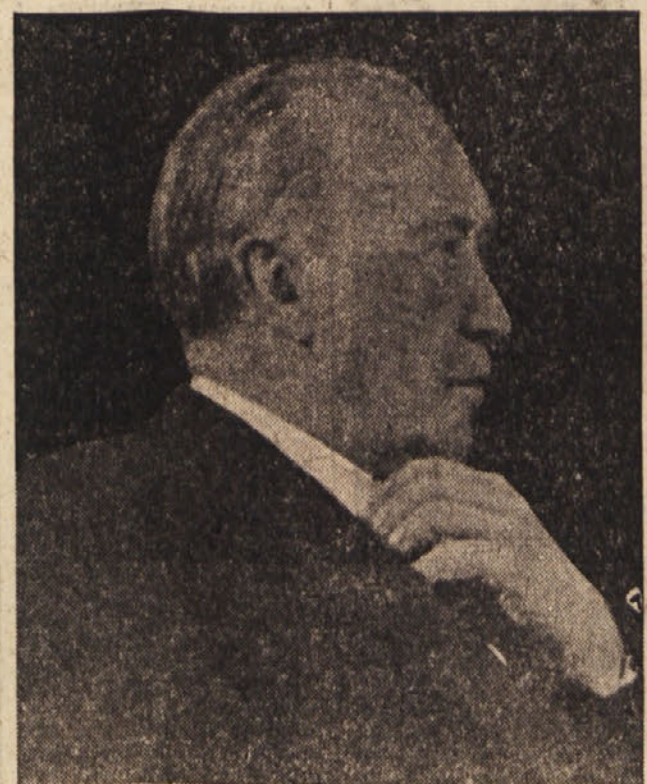
(Nadaljevanje na 8. strani)

Med stavkami
v Trstu

BITI, ALI NE BITI -
TO JE VPRAŠANJE... NA
KATEREGA SE VSI -
POŽVIŽGAJO....

Narislal R. Hlavaty

ADENAUER

Aktualni portreti

CHRISTIAN MEGRET je dobil letosnjo knjizevno nagrado «Foemina». Ta nagrada, ki jo vsako leto v Parizu podelijo, po svoji gnotni plati sicer ni velika, pač pa na grajenju zagotavlja popoln poznejši materialni in moralni uspeh.

MARSAL MALINOVSKI je na sprejemu ob jugoslovanskem drž. prazniku v Moskvi nekemu ameriškem novinarju rekel: «Če ne boste vedeli resnico o tem, če SZ izdela je medicinske balistične izstrele, jo iščite v naših sputnikih».

MOHAMED V. je pred dnevi odšel na obisk k Eisenhowerju v ZDA. Eisenhower pa za je utegnil le sprejeti na letališču, ker je nato zbolel in je zato maroški kralj moral svoj obisk omejiti le na razgovor z Dullesom.

EDA GEINA so v ZDA nazvali »poslast iz Plainfielda«. Nje čudnega, saj je to tisti kmet iz Wisconsinu v ZDA, ki mu priloži smrt desetih žensk. Njegov dom so nazvali »mrtih ostankov njegovih žrtev«.

MARIAN ANDERSON je znana črna pevka. Pred kratkim je imela daljšo turnejo po Indiji. Na eliki jo vidimo, ko poje 10.000-glavi množici v nekem indijskem mestu. Njen koncert je bil pred spomenikom voditelju Gandhiju.

Sedem dni v svetu

Bolnik iz Bele hiše

Glavni dogodki, ki se je v preteklem tednu zanimal in se še zanima ves svet, je nenadna Eisenhowerjeva bolezen. Znano je, da je Eisenhower v ZDA zelo popularen, ker si je pridobil slavo že kot vojak v pretekli vojni. Sedaj pa je postal enajbolj popularen bolnik v zgodovini ZDA. Zaskrbljenost zaradi njegove bolezni v ZDA in v svetu pa izhaja iz dejstva, da bi utegnil njegov morebitni umik ali smrt imeti občutne posledice za nadaljnji razvoj ameriške politike in s tem v zvezi tudi mednarodne politike. Znano je, da Eisenhower ni popularen samo kot podlita osebnost v ZDA, pač pa posebej tudi ravnotežje v družbenem in političnem življenju današnje Amerike. Če bi njegov odhod postal neizogiben, se pred postopno izkristalizacijo novih sil pred prihodnjimi volitvami leta 1960, bi po mnenju političnih opazovalcev utegnilo to povzročiti dokaj resno krizo in nestabilnost.

Zdravniki zatrjujejo, da Eisenhowerjevo zdravstveno stanje izvzredno napreduje in da se sedanja bolelost ne more primerjati s sivočim arim napadom predsednika. To pot trpi predsednik samo zaradi okluzije (zaprtja) majhne arterije v možganih, zaradi česar ima težave pri govorjenju. Od vsega začeti bolezni zdravniki in Eisenhowerjevi najbližji sodelavci mirili ameriško javnost in so dajali poseben poudarek dejstvu, da predsednik še vedno vodi državne posle ter sprejema posamezne člane svoje vlade. Za deset minut je sprejel celo marokanskega kralja Mohameda, ki je bil na obisku v Washingtonu. Tako ravnanje je poseben razumljivo, če pomislimo, da je predsednik obolel prav v času, ko se je v zaključili svoja kampanja za »dvig morale« ameriškega ljudstva, in ko se je med atlantskimi zaveznicami v Evropi, zlasti v Franciji, razširilo nezadovoljstvo proti ameriški politiki in proti anglo-ameriški načrtom, da bi v NATO ustvarili nekak anglo-ameriški direktorij, kateremu naj bi bile pokorne ostale države članice. Spor, ki je nastal med ZDA in Anglijo pri Franciji zaradi dobrot orožja Tuniziji, se ni poravnal. Mac Millan je pretekli teden obiskal Pariz, toda ni uspel prepričati Gollarda o svoji tezi in tako sta obe vladi ostali vsaka na svojem stališču. Mac Millan je v svoji zbornici potrdil, da se ni obojeval, da Anglija ne bo pošiljala več orožja Tuniziji. Sporazumeli so se le, da se bodo v bodoče medsebojno posvetovali, preden se Tuniziji pošlje novo orožje.

Tudi zahodnoevropski obrambni minister von Brentano je obiskal Washington, da Dullesu pove stališče svoje vlade, ki nasprotuje načrtom delitve odgovornosti v NATO, pri čemer naj bi ZDA in Anglija imeli glavno besedo. Zatrjujejo, da ga Dulles ni uspel prepričati o svojem stališču in da se zdaj sedaj ustvariti med Parizom, Bonnom in deloma tudi Rimom skupna fronta proti anglo-ameriški načrtom. Sprito tega je razumljivo, da je Eisenhowerjeva bolezen zelo neprijetno prizadela države članice NATO, ker je nenadoma nastalo vprašanje, ali ima napovedani sestanek na najvišji ravni v Parizu, ki je bil določen za 16. decembra, še možnost uspeha. Kajti računali so, da bo prav Eisenhower s svojo avtoriteto uspel uglati notranje razprave in pripraviti zavezništvo na postojnost. V Parizu so sicer sklenili, da konferenca ne bodo odpravljali in da bo ameriško delegacijo po potrebi vodil ameriški podpredsednik Nixon, toda ta rešitev ne zadovoljuje vseh, ker je znano, da ima Nixon poseben drugačen pogled kakor Eisenhower in da predstavlja skrajno desnico v Eisenhowerjevi republikanski stranki. Eisenhower se sicer še ni

Selwyn Lloyd in Mac Millan sta 25. in 26. tega meseca imela v Parizu daljše razgovore s francoskim premierom Felixom Gaillardom zaradi francoskih severnoafriških zadev. Čeprav je Mac Millan ob svojem odhodu iz Pariza rekel, da je s svojim kolegom v Parizu razčistil zadevo, tega v Londonu ni ponovil, kar pomeni, da v tem vprašanju ni prišlo do sporazuma, ker Anglija noče podpirati Francije v njeni zgrešeni afriški politiki

odložil, ali bo šel v Pariz ali ne. To bodo odločili njegovi zdravniki, ki stalno objavljajo optimistične zdravniške biltenne.

Eisenhower je odšel na svojo farmo v Gettysburgu v Pensilvaniji in od tam sebo, če, ker se računa, da bo popolnoma okrevel. Tudi to pot misli Eisenhower vlada kakor ob priliki prve in druge bolezni. Načelnik njegovega urada Adams namreč koordinira celo posameznih vidikov vlade in poroča neposredno predsedniku. Vsekakor pa se to pot opazna večja aktivnost podpredsednika Nixona kakor pri prvi bolezni, ko se je onemogočil, ker se je prehitro zalezel in je skušal doseči prenos predsedniških oblasti nase. Po ponovni izvolitvi za podpredsednika se Nixon skrbno pripravlja na morebitno predsedniško kandidaturu pri prihodnjih volitvah. To pot je navdušen pri vseh sejah vlade in pri vseh sejah državnega sveta za varnost. Poleg tega je dal nekaj samostojnih pobud v zunanji politiki in je, kakor znano, poteval tudi v afriške in druge dežele. Zaradi tega je njegova struja prišla sedaj bolj do izraza in je začela močno kampanjo za Eisenhowerjevo ostanko, češ da to terja interes države. Zakaj nikakor ni mogoče, da bi si predsednik zaradi svojih let toliko opomogel, da bi lahko z vso učinkovitostjo vodil državniške posle. Kampanja za galetaka oblikirno vodi v ameriškem tisku in pridružili so se jim tudi nekateri demokratični voditelji, čeprav bi nekateri demokratov z volitvega vidika bolj prišlo, da Eisenhower ostane. Pri prihodnjih volitvah ne bo namreč več kandidiral in republikanci ne bodo imeli nobenega epopularnega kandidata. Če bi Nixon sedaj prejel predsedniške posle, bi si utegnil pridobiti potrebno epopularnost za volitve. Lahko torej rečemo, da se je okoli Eisenhowerjeve bolezni začela nekakšna neglana kampanja za prihodnje predsedniške volitve.

Kakor so pred dnevi poročali, so Američani 16. oktobra s pomočjo rakete «Aerobee» pognali v smeri dve umetna meteorja. Raketa Aerobee je teorija ponedla v višino 80 km in ju nato izstrelila, da sta z brzino 53.000 km na uro ušla zemeljski gravitaciji

misli poditi državniške posle. Verjetno bo tu ostal več letov. Pred odhodom v Gettysburg se je celo udeležil obreda v perzbiterijski cerkvi v Washingtonu. Vsa ta propaganda okoli predsednikovega zdravlja pa ima za ožaje borbo med dvema strujama v republikanski stranki, ki oziroma v ZDA sploh. V republikanski stranki je na eni strani struja eisenhowerjeve, na drugi strani pa struja nixonjeve. Predsednikovi zdravniki, ki so sami generali, načelniki tiskovnega urada Bele hiše Hagerty in drugi sestavljajo jedro struje, ki ohranja enosobnost niti toliko, da bi moral prepustiti predsedniške posle drugim, por

sebo, če, ker se računa, da bo popolnoma okrevel. Tudi to pot misli Eisenhower vlada kakor ob priliki prve in druge bolezni. Načelnik njegovega urada Adams namreč koordinira celo posameznih vidikov vlade in poroča neposredno predsedniku. Vsekakor pa se to pot opazna večja aktivnost podpredsednika Nixona kakor pri prvi bolezni, ko se je onemogočil, ker se je prehitro zalezel in je skušal doseči prenos predsedniških oblasti nase. Po ponovni izvolitvi za podpredsednika se Nixon skrbno pripravlja na morebitno predsedniško kandidaturu pri prihodnjih volitvah. To pot je navdušen pri vseh sejah vlade in pri vseh sejah državnega sveta za varnost. Poleg tega je dal nekaj samostojnih pobud v zunanji politiki in je, kakor znano, poteval tudi v afriške in druge dežele. Zaradi tega je njegova struja prišla sedaj bolj do izraza in je začela močno kampanjo za Eisenhowerjevo ostanko, češ da to terja interes države. Zakaj nikakor ni mogoče, da bi si predsednik zaradi svojih let toliko opomogel, da bi lahko z vso učinkovitostjo vodil državniške posle. Kampanja za galetaka oblikirno vodi v ameriškem tisku in pridružili so se jim tudi nekateri demokratični voditelji, čeprav bi nekateri demokratov z volitvega vidika bolj prišlo, da Eisenhower ostane. Pri prihodnjih volitvah ne bo namreč več kandidiral in republikanci ne bodo imeli nobenega epopularnega kandidata. Če bi Nixon sedaj prejel predsedniške posle, bi si utegnil pridobiti potrebno epopularnost za volitve. Lahko torej rečemo, da se je okoli Eisenhowerjeve bolezni začela nekakšna neglana kampanja za prihodnje predsedniške volitve.

Tudi v Londonu in Parizu se janjajo v tisku glasovi, ki zahtevajo odstop Eisenhowerja, in poudarjajo, da sedanja čas terja človeka, polnega energije, ki se lahko naglo odloči, pa ta ali oni v krep. Ko je ZDA presenetil sovjetski uspeh z izstrelitvijo umetnih satelitov, sta Dulles in Eisenhower začela ameriško javnost miriti z običajnimi frazami in sta skušala zmanjšati pomen sovjetskega uspeha. Nixon pa je izkoristil priložnost in je skušal položaj prikazati bolj realistično, to pa seveda v smislu, da je potrebna še določnejša akcija proti komunistični nevarnosti. Ameriško ljudstvo, ki je ves čas živelo v prepričanju, da so Američani nekakšni nadljudje, preživlja veliko krizo. Eisenhowerjeva bolezen je preplah še povečala. To pa skušajo izkoristiti Nixonovi prišaji in poudarjajo, da sedanja čus terja zdravega, mladega dinamičnega človeka, ter skušajo na vse načine

epopularizirati Nixona. Poleg tega nemigujejo, da je za sedanje stanje kriva Eisenhowerjeva uprava. Oglasila se je tudi bivša ameriška poslanica v Rimu Clara Luce, ki je objavila članek, v katerem pravi med drugim, M. B.

(Nadaljevanje na 8. strani)

ZAKONSKI PREDLOG O PRIJAVI DOHODKOV

Nova obremenitev delavcev in uradnikov

Pretekli petek je ministrski svet sprejel zakonski osnutek finančnega ministra Andreottija, ki določa, da osebam, ki so v odvsnem delovnem odnosu in ki ne zaslužijo več kot 1.920.000 lir letno, ne bo treba več prijavljati letnih dohodkov za plačevanje dopolnilnega davka («Vano»).

Člen 1. določa, da se obremenitev dopolnilnega davka na dohodke oseb, ki so v odvsnem odnosu in ki presežejo 540 tisoč lir letno, izvaja na skupni dohodek, ki je obremenjen z dohodninskim davkom (ricchezza mobile) v sledečih odstotkih: 150 odst. na dohodek od 540 tisoč do 980 tisoč lir letno; 2 odstotka na del dohodka, ki presega 980 tisoč lir, in sicer do 1.920 tisoč lir letno. Člen 2. pa pravi, da davkoplačevalci, ki imajo svoj dohodek izključno iz odvsnega delovnega odnosa, in sicer svoj dohodek ali pa dohodek svojega zakonskega druga, niso več primorani izpolniti letno prijavo dohodkov, če letni dohodek ne preseže 1.920.000 lir. V tem primeru se upošteva plačevanje dopolnilnega davka z odtegljajem, ki ga izvrši delodajalec. Delodajalec pa mora prijaviti svoje letne dohodke, če njegov letni zaslužek preseže 1.920.000 lir, ali pa če ima dohodek iz drugih virov. V tem primeru pa mu štejejo kot predjem davek, plačan z odtegljajem na plači.

Po predlogu finančnega ministra bi moral zakon stopiti v veljavo 1. julija prihodnjega leta. Iz gornjega opisa prvih dveh členov je razvidno, da si finančni minister prizadeva, da prihrani čas in skrb vsem delavcem in uradnikom za prijavo letnih dohodkov. Obenem pa naj bi s tem novim načinom plačevanja dopolnilnega davka delavcev in uradnikov prihranili mnogo dela davčnim uradom.

Vse to bi bilo zelo pravično in pravilno, če ne bi v tem zakonu ticala nevarnost, da bodo ti najbolj skromni davkoplačevalci, ki ne morejo prikriti niti ene lire svojega letnega dohodka, plačali s prihodnjim letom več davka kot do sedaj. Dejstvo je, da zakon ne omenja nobenih odbitkov, ki so veljali pri izpolnitvi obrazca za prijavo letnih dohodkov. Delodajalec bo odbil samo 50.000 lir letno na družinskega člana v breme delojemalca. Ne bo pa upošteval odbitkov za izdatke, ki jih ima davkoplačevalec za nabavo knjig in drugih vzgojnih potrebščin, za prevoz in razne zavarovalnine. Zato so že do sedaj izračunali, da bo država prihodnje leto dobila 160 milijard lir več kot letos, in sicer 720 milijard namesto dosedanjih 560 milijard.

Res je, da bo Andreottijeva reforma plačevanja in prijave dopolnilnega davka, ki zanima več kot 1 milijon davkoplačevalcev, če jo bosta sprejela poslanska zbornica in senat, rešila skoraj vse delavce in uradnike skrb za prijavo dohodkov. V zameno pa bodo ti najskromnejši davkoplačevalci plačali večji davek kot sedaj, kar pomeni, da hoče vlada zvišati neposredne davke samo na dohodke delavcev in uradnikov. Zato je ta zakon protisocialen in stremi izključno po novi davčni obremenitvi delavcev in uradnikov.

Sicer pa so levčarske stranke že na povedale boji temu zakonskemu predlogu. Komunistični poslanec Turchi je že izjavil, da se bodo v poslanski zbornici odločno borili proti sprejemu tega zakona. Dejal je, da bodo skušali z vsemi sredstvi preprečiti odobritev zakona v sedanjem zasedanju.

S. S.

ALI VEŠ...

— da bodo v kratkem odprli za javnost »Paradiž«, ki sodi po mnenju strokovnjakov med najlepše in najbolj zanimive dele Skocijskih jam. Jamarji so pridno na delu in širijo odprtino ter se kažejo pot, ki nas bo popeljala v to novo kraljestvo pakov. Tudi napeljava elektrike za razsvetljavo bo kmalu končana.

— da je Ursa Sonntag oddala nacistom svojega predstojnika direktorja banke, čigar tajnica je bila, češ da je protinacist in da so ga zaradi tega obesili. Sedaj se mora za ta svoj zločin zagovarjati pred sodiščem.

— da je poslanec Preti zastavil pravosodnemu ministru vprašanje, ali so preiskali vzrok zaradi katerega je preteklega 20. novembra od 18. do 19.40 zmanjkal električni tok v znanstveni inštitutu, ki se je vršil pisarni izpit na tečaju za notarje, kar so nekateri kandidati, ki jih prikinetev toka sploh ni premetila, le-to izkoristili za nekatere nepravilnosti.

— da so v Moskvi odprli razstavo slikarskih del zadnjih 15 let carskega režima in da je ob tej priliki umetniški kritik Kamenski napisal, da bi bilo treba revidirati sodbo o tem razdobju v umetnosti, ki se v splošnem prikazuje kot razdobje popolne dekadence. Proti temu pa se je dvignil organ ministrstva za kulturo »Sovjetska kultura«, ki je celo dejala, da je bila tudi razstava sama epohodna domoljive vrednosti, in to evprva na večer pred 40. obletnico oktobrske revolucije.

— da je Pasquale Rossi, poročen, z dvema otrokoma, ustrelil ravnatelja podjetja, kjer je delal, samo zato, ker ni hotel preklicati globe 1170 lir, ki mu jo je bil naložil zaradi nekega disciplinskega prekrška.

— da so v Rusiji izdelali napravo, s katero je moč ugotoviti rakaste novotvorbe že v začetku njihove nastanka. Nova naprava izkorišča lastnosti nadzvočnih valov, namreč, da jih gosteja tkiva človeškega telesa odbijajo. V kratkem bodo take naprave namestile na vseh sovjetskih klinikah.

— da se je 24. novembra t.l. angleška ekspedicijska deseterica odpravila na pol. da prehodi Antarktiko od porišča v Shackletonu čez južni tečaj proti jugu. Onstran južnega tečaja se bo srečala z ekspedicijo, ki jo vodi Edward Hillary, mož, ki je prvi prišel na Mont Everest. Glavno odpravo vodi dr. Vivian Fuchs. Obe odpravi bi se morali srečati 10. januarja 1958, ko bosta preleteli okrog 3500 km dolgo pot po zaledeneli Antarktiki.

— da je sarajevska revija za socialna vprašanja »Pravda« pred dnevi objavila svojo dvojno številko, ki je posvečena kulturnim, gospodarskim in političnim zadevam Italije. Na oboji strani je objavljenih več člankov, ki so jih napisali jugoslovanski strokovnjaki in še več člankov izpod peresa italijanskih političnih, kulturnih in gospodarskih delavcev. V duhu medsebojne kulturne izmenjave med Jugoslavijo in Italijo bo »Beogradsko dramsko pozorišče« uprizorilo tudi Bettino »Potop«.

— da je predsednik Mednarodne federacije za medplanetarne polete, Andrew Haley na neki konferenci na pravni šoli v Harvardu izjavil, da po sedanjih mednarodnih zakonih ne bi mogli prenehati, da Sovjetska zveza ne bi postala lastnica Lune. Zagovarjal je zato potrebo po mednarodnem sporazumu, ki naj bi onemogočil, da bi si katerakoli država prilastila ta zemljni satelit.

— da je newyorški državni pravdnik Paul Williams izjavil, da je New York oglašeno mesto namila in da je v tem mestu 40 odstotkov vseh 45.000 z mamili zastupljenih oseb v ZDA. Tihotapeci in razpečevalci mamil zaslužijo letno od 180 do 350 milijonov dolarjev (108.000 do 210 tisoč milijonov lir).

— da bodo v umetniškem gledališču v Moskvi v kratkem prikazali Millerjevo dramo »Smrt trgovskega jtnika«. Tako je poročal moskovski radijo, ki je tudi povedal, da bodo v Moskvi kmalu prikazali tudi Croninovo dramo »Jupiter se smeje«.

— da so najvišje rimske jezuitske oblasti izročile državnemu tajništvu poročilo, v katerem je rečeno, da je imenovanje Saragata, Simoniya in Tanassaja za tajnika oziroma za podtajnika PSDI pozitivno. Po mnenju jezuitov to imenovanje poosev izloči vsako možnost socialistične združljivosti. Kar se pa tiče povolilnega sodovanja med K in PSDI, je v jezuitskih vrhovih mnenje deljeno.

PRIMER NESREČNEGA BELLANDIJA JE ZNAČILEN

Škof Fiordelli iz Prata bo moral pred sodišče

Kako daleč gre vmešavanje Cerkve v zasebno življenje državljanov in kako daleč smo še, čeprav živimo v dobi velikih znanstvenih uspehov

Vtem, ko to pišemo, ne vemo, kako je z zdravstvenim stanjem mladega trgovca iz Prata Maura Bellandija, čigar primer je vzbudil toliko upravičenega hrupa, kajti zadnje zdravniško poročilo, ki je že nekaj dni staro, je govorilo, da se je njegovo zdravstveno stanje poslabšalo in da tedaj ni bilo javljeno, kako je z njim.

Kdo je Mauro Bellandi in zakaj je njegov primer zbudil toliko hrupa?

Mauro Bellandi je mlad trgovec iz Prata. Njegovo ime bi verjetno ne prišlo v tri-ali celo štirikolonske naslove skoraj vsega italijanskega časopisja, če bi se ob njegovem primeru ne videjo, do kod vse gre v italijanskem javnem in celo zasebnem življenju ingerenca cerkvenih oblasti. Pred letom ali kaj se je 32-letni Bellandi poročil z Lorianom Nuvziati. Pri tem pa je napravil enedopustno napako, da se je poročil le civilno, ne pa cerkveno. Takih porok je mnogo in v dno več in tudi v do skrajnosti sklerikalizirani Italiji na tisoče. Toda Prato je le pred kratkim postala škofija in njen novi in prvi škof je verjetno velik gorečnejši. Hkrati je to še razmeroma mlad človek, poln življenjske sile, ki jo hoče na vsak način uveljaviti. In ta mladi škof — msgr. Fiordelli — je mlado poročenco Bellandi javno obtožil — javnega konkubinata, s čimer je vsaj posredno dokazal, da zanj italijanski državni zakoni — posredno celo sama ustava — ne veljajo. Toda obdolžitev javnega konkubinata je žalitev in Bellandi je škofa Fiordellija in z njim kanonika Aiazija tožil sodišču. Tega škof Fiordelli verjetno ni pričakoval, kajti kdo bi si danes upal sodno postopati proti katoliškemu cerkvenemu dostojanstveniku in povrh tega še v taki zadevi, ko se je — verjetno po mnenju msgr. Fiordellija — že sam obdolžil, ker se ni pokoril — sveti materi cerkvi. Toda Bellandija ni so zločili niti nacisti, ko je komaj 19-leten moral za leto dni v taborišče smrti v Buchenwald. In Bellandiju je dalo prav tudi sodišče, ki njegove tožbe ni zavrnilo, pač pa je določilo razpravo proti škofu Fiordelliju za 28. januar prihodnjega leta.

Zal kaže, da na tej razpravi Bellandija ne bo, ker je njegovo zdravstveno stanje, kot smo že videli, zelo slabo in tudi v primeru, če bo šlo vse dobro, do tedaj ne bo povsem okrevel. Toda razprava bo tudi v primeru najhujšega, kajti škofa Fiordellija so zaradi javne žalitve tožili tudi Bellandijeva žena in njeni starši. In tako se bosta msgr.

Fiordelli in kanonik Aiazzi morala prihodnjega januarja zagovarjati pred sodiščem. Zanimivost tega procesa bo tudi v tem, ker bo vse od podpisane konkordate iz leta 1929 prvi proces proti škofu v Italiji. Ker pa je do tedaj še daleč, pustimo to za pozneje in se vrnimo k Bellandiju.

Bellandi je v vsem svojem življenju vedno kazal svojo doslednost, kot svobodoljubni človek si ni dal vsiljevati tujih idej, zato tudi ni klonil, ko se je njegov spor s škofom zaostрил. Ker pa je Prato razmeroma majhno mesto, so Bellandija — posebno ob tem primeru — spoznali malce vsi, in ko so z letom cerkva prebrali škofovo obtožbo, so se obrat v njegovi trgovini močno skrčili, kar pomeni, da škofova beseda pri mnogih še veliko velja. Toda Bellandija to ni pokolebalo in se s Cerkvijo ni hotel spravititi. Temu je sledil še drugi dogodek: Neka temnega večera je v zakatni ulici Bellandija ustavila skupina razbojnih moških. Čeprav je bil Bellandi močan — tehtal namreč 120 kg — je tolikšni premoči podlegel in prišel domov močno potolčen. Kdo so ti ljudje bili, zakaj so ga napadli in po čigavem naročilu, ni znano, pa čeprav bi si bil kdo ves ta dogodek lahko tolmačil tudi kot neko represalijo na račun »nepokorščine«. Toda to so ugibanja, v katera se ne bomo spuščali.

Po vsem tem nizu neprijetnih dogodkov je v Bellandijevi družini prišlo še do hujšega. Pred dvema tednoma se je Bellandi med kopanjem nenadoma počutil slabo, toda to je minilo in istega dne popoldne je k njemu prišel njegov prijatelj Luciano Galli. Sedla sta v Bellandijev avtomobil in se odpeljala iz mesta. Pri volanu je bil Bellandi. Ko pa sta bila že nekoliko iz mesta, je Galli opazil, da njegov prijatelj nekam čudno vozi. Čutil je, da je Bellandi v vožnji negotov, hkrati pa je opazil, da pospešuje brzino. Ko pa sta se na neki ravni cesti začela bližati skupini ljudi, ki je stala ob cesti in ko je Galli opazil, da njegov prijatelj iz nerazumljivih vzrokov vozila ne obvlada, je prevzel volan in v zadnjem trenutku vse skupaj rešil hude nesreče, ker bi bil sicer Bellandi zavozil vprav v ono skupino ljudi ob cesti. Kaj se je z njim dogajalo?

Bellandija so pripeljali domov na pol nezvestnega in zdravnik je ugotovil smotno, kaj posledice neke infektivne bolezni. Njegovo

zdravstveno stanje so zdravniki ocenili za zelo resno. Računali so sicer, da je Bellandi fizično močan in da si bo opomogel, toda že prve dni razvoj bolezni ni mnogo obetala. Poleg tega so zdravniki takoj uvideli, da bi Bellandi tudi po prestani bolezni nosil trajne posledice. Kot smo že v samem začetku rekli, se še ne ve, kako bo Bellandi ta napad prebolel, vsekakor pa je sedaj v bolnišnici, in je njegovo življenje še vedno na niti.

O vzrokih tega bolezenskega napada je bilo mnogo domnev: iz vrst strokovnjakov in laikov. Kdor jebral italijanski tisk, je mogel zaslediti domneve, da je ta bolezen posledica Buchenwald, drugi so menili, da je to posledica vesti, ki jo je Bellandi zvedel, ko so mu sporočili, da so 10. oktobra v porodnišnici proti

njegovemu pristanku na skrivaj krstili njegovega prvorojenca Lelia. Bil pa so tudi taki, ki so njegovo bolezen povezovali z že prej omenjenim nočnim napadom. Zdravniki so povsem drugega mnenja in vsuciliški profesor Antonio Lunadei iz Florence je rekel, da je to verjetno posledica ajiške gripe, ki jo Bellandi ni posvečal dovolj pozornosti in je zato ni zdravil.

Pa naj bo kakorkoli, toda k vsemu moramo dodati še nekaj, kar nam bo povedalo, kako daleč smo še. V zvezi z Bellandijevimi boleznimi so namreč v nekaterih listih namigovali, da bi Bellandijeva bolezen znala biti — kazen božja. V atomski dobi, v dobi medicinskih »aket in sputnikov, v dobi znanosti torej in v sreči civilizirane Evrope se je govorilo o tem? Zares daleč smo še!

Gornji črtež nam prikazuje tri bolezenske napade, ki jih je ameriški predsednik Eisenhower prebolel v zadnjih treh letih. Kot nam črtež kaže, so se napadi začeli leta 1955, ko je Eisenhower prebolel napad tromboze na koronarno arterijo srca. Naslednje leto se je moral Eisenhower podvreči kirurškemu posegu zaradi tromboznega zaprtja nekega črevesnega kolena, pred dnevi pa je doživel tretji napad tromboze, ki pa je bil omejen na majhen odcep leve možganske arterije. Sedaj je Eisenhower na okrevanju na svoji farmi

V KASNI JESENI PO ZGONIŠKEM KRASU

Na Grac in na Gradišče nad Saležem - s SPD iz Trsta

Po stopinjah davnih prednikov - Proti svojevrednemu dajanju krajevnih imen

Kras je čudovit za občo- valce naravnih lepot v dveh dobah: spomladi, ko cvete in dehti raselejši gozd, ter v jeseni, ko zarumeneli gozdi v grmičju ter skalnate pla- note in poboja porde s ču- dovito pisanimi lisami uga- šajočega reja v vseh oden- kih od krvavo rdečega, o- ranžnega do rumenega in temnorjavega. Jeseni človeka globlje zgrabi v tem razva- nem svetu z daljnimi raz- gličji, ko se izza vedno bolj opustelih vej in suhe trave vedno bolj košato razliva sivna ostre kraške skale.

Naj omenim le kratko he- nedo zagovora ter sobo- valcev narave, ki se zde marsikakemu današnjemu človeku nekam — romanti- ni. O njih je zapisal še dr. Tuma, da je eplaninstvo moderna oblika povratka k prirodi. Drugo leto bomo slavili že 100-letnico rojstva dr. Tume. Bil je res zelo razumen in izredno razgled- dan duh, ki je za trditelj izrekel, še preden se je pla- ninstvo razmahnilo do ta- ke višine. Toda ali je to da- nes v Trstu in na širšem Zapadu še res? Danes, ko v zapadnih Julijah propadajo planinske kočije in Kras sa- meva, vsaj više gor, to je od tam, kjer ga evsveje in avtomobil več ne dosežejo. Kojko moremo še govoriti, vsaj pri mlajših, poleg ne- ke — romantične motiverje, gostin, pisatelj — se o tem povratku k prirodi? Ker po vesti ne bi mogli smatrati navdušenosti za motoskuterje in avtomobile tudi poznalce in navdušence za moder- no tehniko, niti ne za šport, pa če je tudi med njimi neki odstotek navijačev za vedno bolj pokleni nogu- met itd. Je to neka oblika precej razširjene dekadence, vsaj med manj izobraže- ni plastini in narodni? Naj bo temu kakorkoli, meni in se marsikomu je kljub vse- mu še vedno ljubša taka sa- motna, »romantična« blod- nja sredi vesoljnega umira- nja v jesenski prirodi po našem prepletem Krasu.

Dol Graca in na Gradišče nad Saležem, ki je v rzhlo trgalci oblaki, pa smo vseeno odrinili na pot, če- tudi je skoro rosilo. Salež je precej oddaljena vasica, porinjena visoko pod obsejno gricevje Gornjega Tržaškega Krasa. Zato je ob- dajal se mnogo one lepe kraške pristnosti, ki diha iz zaprtih brjavev izza starih kolon in klesanih vodnjakovih sap, gankov in stopnišč. Pa okoliški grički imajo tudi toliko lepote in zanimi- vega — četudi po obicajnih vodnjakih ni to navedeno — da se človek vedno rad vra- ča in si spet vtusne v spo- min sprehode po samotnih ptehi, kjer je vredno, da bi vsak človek grmovje pose- kal in travco posejal.

V Gorenji vasi, saleški, se začne rahlo dvigati nekaka zasilna kolovozna pot, tik pri prvi gostilni, pot, ki vo- di skozi Vrt mimo malih njiv med brezovčini in zapleteno speljanimi ograd- nimi zidovi pod Gradišče. Kar po gmanji navzgor, kjer kravice za pasu ne dobe več dovolj, toda vse žari med grmovjem od reja. Je to čisto gabra, odpad- ačnega lista akacije, kroma- sto rdečega jesenjoja, kjer le še hrastije se precej o- hranja letno temno zelen.

Ob ogradenem zidu narav- nost navzgor, po položnem poboju smo manj kot v de- setih minutah tik pod vr- hom samega vrha Gradišča. Prelezemo neizogibni ograd- ni zid, pa smo na robu iz- tokega pasu na videz obja- fajnega kraškega kamenja in gruča, nametnega na kup, da se počistijo ograde in grize. In vendar je to že ostanek obzidja starega — ilirskega gradišča. Za hip se spomnim na slovito Napo- leonovo govorniško franzo, ki jo je bil izrekel svojim to- jakom pri egiptovskih pira- midah: »štiri tisočletja gle- dajo na vasa« — in sposto- vanje me obide pred tem častiljivim kamencem. Ki so ga skladali v obzidje ilir- ski Veneti, odti v ovčje, medvedje, volčje kože, v o- branbo pred zvermi in na- pad sosednih ilirskih in ka- sneje keltskih plemen. Morda so se tu Kelti, premagani v rimljanskem navalu doli

Vrh Graca in pot skozi ogrado Zadnjih njiv

pri morski obali blizu Tima- vu se enkrat postavili v bran svojih žensk, otrok in čred na svoji zemlji, in tu za tem obzidjem tudi večidel poginili? Vseh po vseh bližnjih gradiščih Rimljani niso poklali. Ali so se to rim- ski dobi še obnovili za ob- zidjem požgane kočje ter spet zredili črede? So se po- zneje tod stivali v bran epreseljevanju narodov, ger- manskih plemen Gotov, Lan- gobardov, ki so se tod vali- li proti Italiji, da zrušijo rimsko gosposstvo? Ali so morali še poskušati tu na- ti zaščito in obambo pred navalom hunskih hord kra- lja Atile?

Tod so se prek opustoše- ne in rupašene pokrajine, po odhodu Langobardov v Italijo, pomikali naši stari slovenski predniki — kakor se še govorilo več ali manj skupno razumljiv staroslo- venski jezik — do morja in dol v Furlansko nizino. Če pomislimo za hip, da so bi- la takda gradišča, kot je gra- dišče nad Saležem, ki je do- govo na pr. pri Repentab- ru, še v zaščito našim pre- dnikom pred madžarskimi na- vali in skoro tisočletje po prvi naselitvi, pred turški- mi napadi, tedaj nam bo jasno, da so bila ta gradi- šča največkrat v početku se- zavarovana bivališča tudi stariim Slovincem.

V dolgih stoletjih, morda v tisočletju, odkar obsej- ni bilo več potrebno, je pro- padalo, se rušilo v sipino niz, pomikali gmanjo, ko- liko kamenja niso druge porabili, za ogradne zide itd. In naši predniki so si zgradili bivališča, na obsej- nejših podnožjih Gradišča; stare kočice za obzidjem, morda požgane, zrušene, stobrnele so propadle in na njih mestu so svet obdelali, vsaj kjer je bil raven in je bilo zemlje, predvsem na ravnicah okrog in okrog grča- ka tik za obzidjem. Sem in tja je še tod travnik, z bolj visokoga kredsča in s po- boji pa se zaradi vsepov- sedno bujno kraško grmovje ali že precejšnja debela hrast- ičev, gabrov.

Po tem travnatem zara- vanku ali po gruču obseje- mo ves vrh Gradišča, da po- iščemo tudi najlepše raz- gledne točke po vsem za- padnem Krasu. Na severni strani se odpira razgled na že porjavelo gozdne obsej- ne hribe od Grmade, Sv. Le- narta, Graca do Volnika, priti jugu pa tja do lagun ob izliva Soče v morje, mi- mo Devina in Nabrežine ter obalnih grebenov tja prek Opčin do Slavnika na ob- zorju in še čez proti Zabni- ku, Ueki.

Nalabko je začelo rositi in le s hitro hojo smo se reši- li pred plinjo pod streho zgoniškega župana, ki je bil ravnokar za silo prebil ka- zijsko. Dež kar ni hotel po- nehati in sili smo zatem ob- iskati še drugo znanca iz nelepih časov, na katere nas ne večajo prav nikakoli no- stalgični spomini.

V pogovoru mi je jelo po- stalo povsem jasno ime Gra-

ca — kamor smo namenje- ni — ki je fonetična, obru- šena oblika prvotnega Gradu- ca. Na italijanskih zemljovi- dih je ta skoro obojni vrh označen kot Monte Coste, na kakem se tudi M. Costen, kar ima očitno vez tudi z imenom na stari avstrijski specialki in na kakem no- vemsim slovenskem zemljo- vidu: Kosten. Takoga vrha domačini ne poznajo. Le ob- cesti iz Saleža proti Sama- torei, na desni strani in v začetku vzpetine v pobočje proti vrhu Baredov, je ledi- na v polno zmrznjavo. Kdor bo le enkrat tako na- okrog muhe lovil, mu bo do vrha glave dovolj.

Tja k polidnevu se je zve- drilo in pri isti gostilni v Gorenji vasi, le na zapadni strani, krenili po lepem kolovozni poti skoro po ravnem po lepi široki dolini proti obsejnim vrhom, sko- zi Zadnje njive. Ogradni zid- i ob cesti, ograde na vseh straneh s stivali, zid med njimi, v zadnjem kotu, med njimi in med ledinami različne obdelave, med vinogradi, travniki, njivami, pisano gmanjo. Zrak je čist, v son- cu čudovito žare vinogradi z zadnjimi listi, zlato o- ranžno do krvavo rdečih lis, in le slabo prikrivajo rjavjo zemljo in zverženo steblovje in veje.

Svet se polagoma dviga med položno poboje Stren in više gor. Kraškega hri- ba, obrasli s hrastjem in pušeno travo, ki je sedaj nihče več ne žanje kot ne- kdaj. Za kosnjo pa tudi ni dovolj zamaha med dreve- si, med grmovjem, v pre- več razritem svetu. Na le- vi, naravnost proti severu, onstran malega sedelca pa raste košata kopa samega Graca (410 m), enako pora- slega s hrastjem, borovci in kraškimi grmovjem z rde- če ugajajočim rejem. Po malih ravlinah travnatih o- ranžnih do krvavo rdečih ko- lovovz skozi gozdne dolini- ce in kjer se zabenjajo Pla- ve doline proti brestovski votlini, se že belci velike na- pisane deske z opozorilom, da je onstran, v razdalji ne- kaj stotin metrov (koliko, je nemogoče razbrati iz močno zabrisanega in pre- perelega pisanja) že držav- na meja z Jugoslavijo.

Ze tudi da bi bila pot na planote in čez na Trnovsko planoto, daleč prek štanjel- skega Helega brda s cerkvi- co in gručo hiš, proti Slavo- niku in Vremščici, ki so ji- ma vrhovi zastri v megli. Morje pa bližji kot raztop- ljena kovina med temnimi in pošastno zverženimi la- gunami; in je dalje gre po- gled na zapad v Furlanjo, pod visoke kopre večerne- ga mrča, Nabrežinsko-bazov- ski Kras se razteza pod no- gami kot umit po dežju, do obrobnihih grebenov, jasno odražajočih se od že zate- nlega morja.

Dobre tri četrti ure hoje iz Saleža do vrha pač boga- to poplača ob širšem raz- gled, ki je posebno proti vzhodu obsejnejši kot v vr- ha Sv. Lenarta, ki leži ka- ka dva kilometra proti se- verozahodu in je za nekaj metrov nižji (402 m).

Pa še nekaj Na grebenso- planotico smo mogli le, ko smo prelezli širok pas sipi- ne kraškega kamenja, ki krog in krog obdaja vrh. Tudi Grac, kot kaže že ime, je bil ilirsko gradišče, in nepretrgano, dobro ohran- je na sipina okrog vrha nam točno kaže njegov obseg. Le da je vsaj v zadnjem stolet- ju zapuščenosti in opušča- ni kmetijski, ako že ne prej vse bujno prešlo kraško grmovje in že pre- cejnja drevesa, celo po- krošnji ravnici tik za obzid- jem. Le še majhne travne jase z lepo globoko zemljo kažejo, kod je pred tisoč- letji in še kasneje plulo živ- ljenje, tu na zavetnem vr- hu, visoko pod nebesnim svodom z brezmejnimi raz- gledom po vsem slovenskem Krasu in morju.

Razgled je krasen v sko- ro zahajajočem jesenskem soncu, prek vse Komenske

zorko Jelinčič

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

V knjigarnah je že — za skromen denar — na razpo- laganju nov »Jadranski kole- dars« s štirimi knjigami Pre- sernevo družbe. Koleđarsja, ki si je že po pravici pri- dobil naziv etradicionalne, saj nas že vrsto let zapo- redno vsako jesen obišče, se vedno razveselimo. Navadno nas preseneti že s svojo zu- nanjo prikupnostjo kakor tudi z notranjo ureditvijo in opremo. Tudi letos nas z naslovne strani pozdravlja prijeten morski motiv, foto- grafsko delo Albina Bubi- ča, medtem ko najdemo v koleđarskem delu ob vsa- kem mesecu lepo celostan- sko reprodukcijo fotografij, ki so vse posnete v bližnji tržaški okolici. Toda koliko jih bo med čitatelji kole- darsja, ki bodo ob teh slikah ostali, čed, še nikoli nism tega videl.

V koleđarsju bodo čitatelji našli takorekoč vse, kar jih zanima: od praktično-pouč- nega do zabavnega. Kmeto- valce bodo že ob posameznih mesecih kratka navodila spomnila še na kako stvar, na katero mogoče ob navad- nem delu ne mislijo. Tudi ti- sti, ki ni kmetovalec, pa si bo rad prečital, katera so znamenja, ki napovedujejo lepo ali slabo vreme.

Kratek odlomek iz govora Borisa Zihlerla ob 40. oblet- nici oktobrske revolucije z Leninovo sliko vraja zborni- ški del koleđarsja, kjer je pr- vi članek posvečen največ- mu dogodku tekočega leta: izstrelitvi prvih dveh umet- nih satelitov. Članek je na- pisal dr. Lavo Cermelj, med Slovenci pa eden izmed najbolj poklicanih za tak prispevek. Čeprav se je ob izstrelitvi spustnikov povsod mnogo pisalo, bo vendar vsakdo rad prebral tudi Cermeljev članek, ker je v njem še vedno mnogo take- ga, na kar človek pri pre- biranju časopisnih člankov ni naletel; predvsem pa je vse povedano na kar najbolj razumljiv način.

Jasno je, da mimo tega velikega dogodka ni mogel tudi Rado Cilenšek. V članku »Znaki nove dobe«, ki je komentar k političnim do- godkom v letu 1957, ga ime- nuje rojstvo vsemirske do- be. Med drugim ugotavlja, da adokazuje rojstvo vsemi- rske dobe nesmiselnost vsa- ke politike, ki računa z last- no premočjo in jo izkorišča kot politično sredstvo, pa tu- di nesmiselnost tekmovalja za premočje.

Dr. Lavo Cermelj pa je prispeval tudi članek »Med- narodna zaščita manjšin«. Tu vidimo, kako težavno je delo za mednarodno priznanje manjšinskih pravic. Saj se je občitljivost držav, ki so se imele za zavišene nad vsako mednarodno in sploh vsako obveznostjo glede manjšin na svojem ozemlju, prenesla tudi na OZN. Potem je se- veda razumljivo — kar bi se sicer moralo zdeti čudno — da je vprašanje zaščite manjšin še daleč od svoje rešitve.

Manjšinskemu vprašanju Slovencev je za koleđar po- svetil poleg prispevkov, ki pisa- jo dr. Lavo Cermelj, med Slo- venci pa eden izmed najbolj poklicanih za tak prispevek. Čeprav se je ob izstrelitvi spustnikov povsod mnogo pisalo, bo vendar vsakdo rad prebral tudi Cermeljev članek, ker je v njem še vedno mnogo take- ga, na kar človek pri pre- biranju časopisnih člankov ni naletel; predvsem pa je vse povedano na kar najbolj razumljiv način.

Te dni poteka 10 let, od- kar je okrajni ljudski od- bor v Postojni sprejel zami- sel akademskega slikarja Lea Vilharja, domačina iz Po- stojne o ustanovitvi Notran-jskega muzeja in ga obenem imenoval za prvega častnega ravnatelja. Vilhar se je z vs- vno lotil dela in je že v prvem letu v Postojni in o- kolici zbral 200 muzejskih predmetov. Ze v decembru istega leta je organiziral v Postojni prvo posebno slikar- sko razstavo, s čimer je No- tranjski muzej začel svoje kulturno poslanstvo. Izreden uspeh razstave je potrdil pravilnost zamisli muzeja in delo se je nadaljevalo še z večjim elanom, saj je posta- lo ravnatelj jasno, da bo s tem delom obogatil svoj rojstni kraj in lepo notranj- sko pokrajino.

V največji zimi se je zo- pet odpravil na teren in je s skromnimi sredstvi pridobi- li 341 predmetov. To pa muzeja ni uspavalo, ravnat-elj je v letu 1949 ponovno odšel na teren in zbral gra- divo. Posebno važnost je da- jal narodno-osvobodilni bor- bi na Primorskem in že ja- nuarja istega leta je v Po- stojni organiziral razstavo narodno-osvobodilne borbe. Aprila je bila razstava, po- množena z novimi pridobit- mi dokumenti, prenesena v Solkan in septembra v Se- žano. Kljub tem razstavam, ki so zahtevale mnogo truda in časa, terensko delo ni smelo trpeti in število prid- obljenih predmetov, ki se je to leto povzpelo na 2.800, dokazuje, da ni trpelo. To je potrdila tudi nova raz- stava narodno-osvobodil- ne borbe v Postojni, ki so jo

organizirali pod pokrovitel- stvom Zveze borcev NOV a- prilu 1950 in ki je bila že tako izpopolnjena, da je ž- la največje priznanje.

To pa še ni vse. Z vztraj- nim prizadevanjem je uspe- lo, da je dobil muzej tudi prve stalne prostore, kjer je — po štirikratni selitvi — zbrano gradivo narodno- osvobodilne borbe uredil v stalno zbirko pod naslovom »Primorska v borbi za svo- bodo«. To je bil prvi večji uspeh. Ob desetletnici »usta- novitve Osvobodilne fronte 27. aprila 1951 je bila ta stal- na zbirka slovesno odprta in izročena javnosti. Ne bo od- več, če se z nekoliko beseda- mi pomudimo pri njej. Od- delek za zbirko iz dobe oku- pacije »Primorske od leta 1918 do 1945« fotografsko do- kumentacijo važnih dogod- kov ob jugoslovansko-itali- janski meji.

Lepo je urejena vetrina žrtev fašističnega terorja med leti 1930 in 1943. Tu nam predvsem padejo v oči bazovske žrtve in žrtve tr- žaškega procesa 1941. Poseb- na vetrina prikazuje sicer kratko, pa zato tembolj o- krutno nacistično okupacijo od leta 1943 do leta 1945. Najbogatejša je vsekakor partizanska zbirka, ki nam prikazuje orožje primorskih narodnih herojev in drugih slovenskih borcev. Tu so tudi zbrane zastave iz časa bor- be, tiste zastave, ki so jih naše žene skrivaj vezle in darovale partizanskim voja- skim formacijam. Tu so zbra- ne tudi fotografije narodnih herojev, štabov brigad in drugih partizanskih skupin, fotografije še med okupaci- jo, fotografije zborov žena

itd. Lepo so uredili zbirko majhnih partizanskih pred- metov od cigaretnih doz prek ročno izdelanih štamp- piljk do raznih oblačil itd.

Medtem se je muzejsko o- sebj povečalo in odslej se delo muzeja pozna povsod. Muzej sodeluje pri odkriva- nju spomenikov padlim bor- cem, muzej sodeluje pri vseh kulturnih manifestacijah No-

Leo Vilhar, ravnatelj Notranjskega muzeja v Postojni

trajnske od razstave 400-let- nice slovenske knjige in raz- stave ob 10-letnici tržaškega procesa, ki sta bili organi- zirani na začetku leta 1952 do vseh drugih razstav, ki so sledile iz leta v leto. Mu- zej sodeluje tudi pri dru- gih kulturnih manifestacijah Notranjske. Delo muzeja se pozna tudi pri raznih kul- turnih in drugih množičnih društvih. Ze leta 1952 so v muzeju odprli 2 nova oddel-

ka, in sicer razstavo telesno- vzgojnih društev in skromno etnografsko zbirko, ki se je že v letih 1953 in 1954 pove- čala in izpopolnila. Najvaž- nejša je v tej zbirki skupina vaških helebard iz 19. in 20. stol.

Leto 1954 je prineslo nove uspehe. Poleg organizacije in otvoritve skromnega arheo- loškega oddelka moramo o- meniti razstavo ob deseti o- letnici prve konference slo- venskih pritiščistih žena na Primorskem. Razstavo so organizirali v Štjaku na Vi- pavskem, žela je izreden u- speh, saj jo je obiskalo v pi- lih dveh dneh nad 2000 ljudi.

Istočasno še delajo na no- vem oddelku z naslovom »Postojna in njena okolica«, ki ga prvič prikazuje ob- sednu muzeja. 3. oktobra 1954. Oddelk vsebuje boga- to kulturnozgodovinsko zbir- ko, ki gre od d. polovi- če 15. stoletja do današnjih dni. Med ostalimi predmeti naj omenimo diplomo o u- stanovitvi mesta Loža iz le- ta 1477.

Toda pomanjkanje razstav- nih prostorov je narekovalo potrebo po začasnih ukinitvi nekaterih zbirk, da bi bilo mogoče urediti zbirko slo- venskega narodnega buditel- ja, pesnika in skladatelja Miroslava Vilharja, ki mu je muzejsko vodstvo neme- nilo posebno sobo. Zbirka vsebuje njegove rokopise, knjige, fotografske posnetke spomenika, fotografske po- snetke krajev njegovega bi- vanja itd. Med rokopiši sta dve zelo važni politični pi- smi, ki ponazorjata njegovo pošteno borbo za slovenski narod proti mračnemu kle- rikizmu.

Izredno uspeša lanskolet- na arheološka izkopavanja v Knežaku in Slavnici ter še u- spešnejša letošnja izkopava- nja pri Sv. Ani pod Križno koro, ki so spravila na dan mnogo lepo ohranjenih pre- dmetov železne dobe, so ob-ogatila arheološko zbirko, ki je bila letos v začetku je- seni obnovljena in razširje- na.

Vse to lahko danes vidimo v Notranjskem muzeju v Po- stojni. Toda koliko bi se še dalo videti, če bi imel mu-zej primerne prostore, do- volj obsežne za bogastvo, ki se je v teh desetih letih s tako vztrajnostjo nabiralo, saj je od skupnega števila 17.305 muzejskih razstavljnih v urejenih muzejskih kabinetih v Trstu 1957-1958, kot perspektiva, ki prihaja vedno bliže, pa nam je prispevek Borisa Rčetca Tak bo Kul- turni dom, ki mu sledi se- dem načrtov in maket.

Milan Lindič in Boris Grabnar, pa sta »prispevala članka, ki segata izven naših ožjih mej. Prvi je napisal Dvanajst let slovenskega fil- ma, drugi pa Sodobni roma- ni o preteklih dogodkih. Če omenimo še dr. Fortunata Mikuletiča Križevacke statu- te ter Ivana Maverja Jubi- lejno leto slovenskega kole- darskega športa, potem nam ostane v koleđarsju le še praktični ter zavabni del.

Tu srečamo imena Draga Gervaisa, ki je lani tragično preminil, Filipa Benedi- čiča, ki se s svojimi pesni- škimi prispevki vedno bolj uveljavlja, Stanka Breščaka, Viktorija Dolence, Marjo Fil- li, Miroslava Kožuta in Sla- vka Jaga, ki so pesniki kole- darsja, ter Maro Samso, Sre- čka Vilharja, Mikula Letiča, Franceta Magazina in Pavla Tonona s prispevki v prozi. Praktični uporabi pa so namenjeni prispevki Draga in Novele Pulgher, medtem ko je Milan Boičič natresel lešnikov in orehov — to so uganke.

Ob zaključku želimo mu- zejskemu kolektivu ob tem prazniku, da bi še nadalje tako poštovno in pridno bogatili svoj muzej, in mu za dosežene uspehe izreka- mo najiskrenejše čestitke

MIROSLAV PAHOR

KNJIGA, KI MORA V VSAKO SLOVENSKO HIŠO

Jadranski koleđar 1958

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

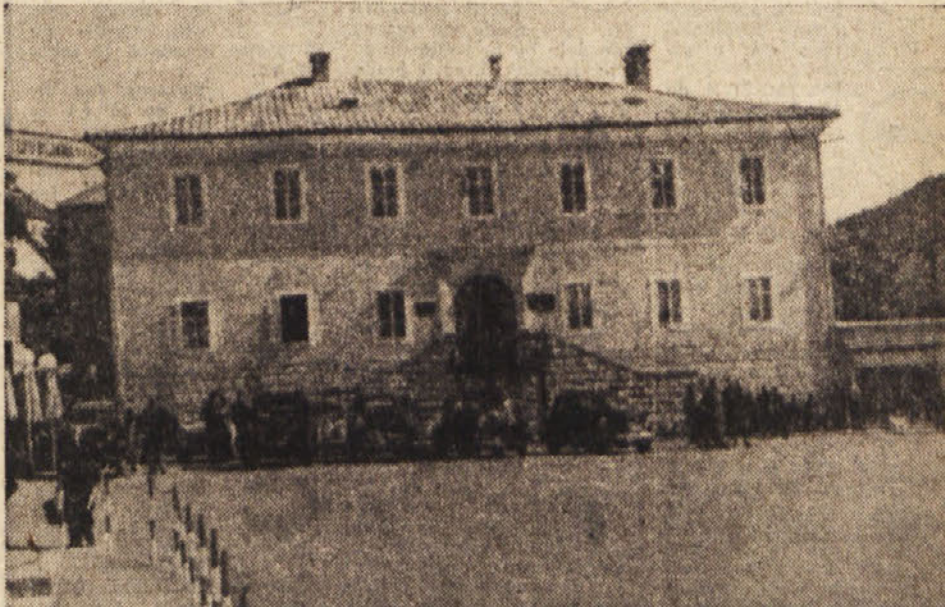
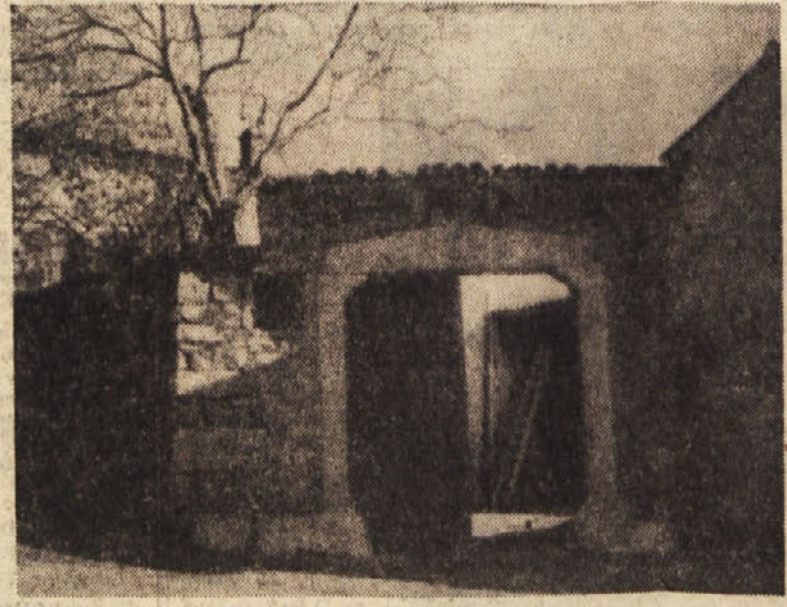
lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

lepo zbornik o delu in življenju zamejskih Slovencev v sedanosti in preteklosti

Salež je ohranil še mnogo lepot in izvornih značilnosti pristne kraške vasi, kamor se je dobro vključil spomenik padlim partizanom (levo). Na desni še en posnetek iz Saleža.

Pročelje zdanje muzejske hiše v Postojni.

OBRAMBNI GOVOR, KI RAZBURJA FRANCIJO

Peklensko mučenje mladega alžirskega dekleta

Pred nekaj dnevi so objavili v Franciji knjigo, ki je vzbudila izredno zanimanje občanov in pri vedla do novih hudih obtožb na vlado, sodne, politične in vojaške oblasti. Gre za obrambni govor odveta Jacquesa Vergesa, katerega je hotel izpregovoriti pred sodiščem, kar pa so mu sodniki protipostavno preprečili.

Omenjeni odveta je bil zagovornik Giamile Buhired — mladega, lepega alžirskega dekleta, katerega so obdolžili in obsodili na smrt, ker naj bi po trditvah policije sodeloval pri nekem bombnem atentatu, kjer je umrlo večje število ljudi.

Iz dokumentarnega obrambnega govora zagovornika mladega dekleta pa je razvidno, da je resnica precej drugačna, poleg tega pa so prišli na dan stvari, ki potrjujejo vse obtožbe o pretepanjih, mučenjih in drugih grozodejstvih, ki so jih zagrešile francoske oblasti v Alžirju.

Giamilo Buhired je nekakega temnega večera ujeta francoska patrulja, ki je po policijski uri vdelala za nekim vogalom tri sumljive postave. Patrulja je pričela streljati, dva moška sta zbežala, deklica pa je obledela na tlaku s prestreljeno ramo.

Takoj so jo sicer odpeljali v bolnico, kjer so ji rano prevezali, zatem pa so se pričela »zasliševanja«, ki so trajala več tednov. Policiji, padalske ofirije, ki se zlasti »odlikujejo« s surovostjo, špijonažo in službo pri teh zasliševanjih niso toliko zanimali bombni atentati, kolikor organizacija alžirskega narodnoosvobodilnega gibanja, ker so vedeli, da je mlado deklico na izredno pomembnem mestu v tej organizaciji, saj je bilo sorodnica in nekaka tajnica voditelja tega gibanja.

Zasliševanja v bolnici pa niso privedla do zaželenih rezultatov, ker je deklica niso priznalo svoje pripadnosti in sodelovanja »pri tem gibanju, ni hotelo pa povedati niti besedice več.

Drugo noč so jo odpeljali iz bolnice v neko skrivnostno hišo, kjer so ji pričeli najprej zvijati ranjeno roko. Pa tudi to je bilo brez uspeha. Nato so jo slekli od golega, postavili na nekak tram, ji zvezali roke in noge in ji vtaknili v usta ter na prvi elektrini aparat ter vključili tok. Tako »zasliševanja« so se nato vrstila iz dneva v noč, s skromnimi presledki, ko so ji zadržali roko, da ne bi preveč oslavela in ne bi vzdržala novih muk.

Junaško deklica pa je vse to prestalo in ni izdalo svojih tovaršev.

Sodna razprava se je spremenila in svojevrstno tragično burko. Državni tožilec je privedel samo eno prico prav tako mlado doajsetelno deklico Giamilo Buzzo, katero so policisti ujeli nekaj prej in ki je morala preživeti podobne muke, tako da je od vsega hudega znorela. Na razpravi je obtožila Giamilo Buhired, da je sodelovala pri bombnem napadu. Vendar pa je bilo njeno pričevanje le malo prepričljivo, saj je ves čas padala v nezavest, do bivala histrične napade, tulila o elektriki in bila očitno pod vplivom mamil, ker drugače ne bi mogla sedeti v sodni dvorani. Ob koncu svojega pričanja so morali ubogo deklico celo s silo odpeljati iz dvorane, ker je nenadoma pričela tuliti in si je strgala obleko s telesa.

Vsa ta dejstva je velika večina francoskega tiska (molči samo desničarski tisk) zelo ostro komentirala, saj je edina obremenjevalna priča očitno pričala iz bojazni pred novimi mukami in pod vplivom mamil. Bolj jasnega primera juridičnega umora si torej ni moglo niti zamisliti. Vendar pa ne gre samo za to naravnost grozotno »juridično plat«, temveč je ta kričec primer samo odraz francoske kolonialne politike, ki zlasti nas spominja na metode fašistov ter nacistov, ki so v naših krajih prav tako mučili ljudi z električnim tokom.

Giamila Buhired

KRAS postaja eno samo veliko smetišče

Obrat za uničevanje smeti pa je šele na papirju

Vsako sončno nedeljo pohite množice izletnikov na prostrano Krasko planoto, da se naužijejo naravnih lepote te zanimive pokrajine, pa tudi čistega zraka, ki nas organizem mnogo bolj osveži kakor pa nadimljeno mestno ozračje.

Od pomladi do kraja poletja bo staro in mlado nabiralo cvetje, v pozni jeseni se vsakdo okraši s svežim vejic, polnih zlatorumenega in rdečega listja, a v zimskih sončnih dneh bo na Kraski planjavi še vedno prijala igra z žogo.

Vse do bližnje preteklosti ti je vsak kotiček Kraske planote nudil brezskrbno razvedrilo. Če si se naveličal pohajanja po tratah, semtertja posejanih s kamnitimi drobiči ali pa tudi z velikimi izlizanimi skalami, ti je spust v eno od neštevilnih vrtač in malih dolin naenkrat prikazal kraški svet v povsem drugi sliki. Na dnu teh vdolbin si ugledal pestro zelenje, prekrivajoče rodovitno krasko lovico, katero strmo pobočje brani pred pustosenjem burje.

Tržaški Kras s svojimi vrtačami, uvalami, dolinami in se mnogimi drugimi zanimivimi tvorbami, katere nazivamo s skupnim imenom »kraški pojav«, ima častno mesto v učbenikih geografije. Znanstveniki vsega sveta poznajo naš Kras in njegovo zanimivo lice.

V šoli so nas učili, da se zemeljsko površje stalno preoblikuje. A ne po zahtevi glavnice. Za to skrbe voda, veter in še mnogi drugi naravni čini. Tudi Kras se preoblikuje. To pa je najna posledica naravnih zakonov. Toda lice Krasa se mnogo hitreje spreminja kakor pa to veljajo nepisani zakoni narave. Človek hoče danes prehiteti naravo in nad njo zavladati. Nekateri znanstveniki so ukrotili pošastno energijo atom-

skih jeder. Drugim ni bilo dovolj, da kroži okoli zemlje ena sama luna, pa so poslali v vseirje še dva satelita.

Žal se od Tržačanov še ni nihče izkazal s takimi mogočnimi stvaritvami. Toda kakaj bi naši pametni zaoostali za ljudmi, o katerih govori ves svet z velikim spoštovanjem! Pa so si nekateri domislili: če nam že ni usojeno, da bi iz nevidnih drobcev materije črpali silo ali pa povečali število vsemirskih teles, kakaj naj ne bi vsaj preobrazili tega sveta? In spravili so se na delo. Pri barkovljanskem portu so začeli zasipati morje, z zemeljskega površja žele izbristati sloviti tržaški kanal, a nedaleč od Opčin pa posebna skupina preoblikuje krasko površje!

Res počasi, a vztrajno spreminja Kras svoje lice. Nenehno vozijo iz mesta na planoto tovorni avtomobili, polni svojevrstnega tovora. In kaj je vendar to skrivnostno blago, katero poklanjamo našemu, tolikokrat opevanemu Krasu? Nič manj kakor smeti. Pristne smeti, katere se nabirajo v gospodinjstvih, trgovinah in delavnicah. Papir, konzervne škatle, stare čunje, ostanki hrane, pepel in še vsemogoči drugi odpadki prihajajo v tovornikih, označenih s siglo N.U. na Krasko planoto in tam nehajo v globini vrtač.

Kras ni več tak, kakršnega smo bili vajeni. Izginevalo bilke rastlin, katere so si nekaj med kamerjem utirale rast proti soncu, lahni vetrni ne čisti več zastrašenih pljuč nedeljskih izletnikov. Kras postaja eno samo veliko smetišče. V vodorini kamnitega površja gnijejo najrazličnejši odpadki, a od teh legel smrada se neprijeten duh širi prek planjave. Ob skladih smeti marsikaj opazi reža, ki pod umazano isče razno saro,

da bi jo na kak način vnovčil in si kupil hlebec kruha...

Strokovnjaki pravijo, da se v teku vsakega dneva na prebivalca evropskih mest nabere pol kilograma smeti. V Trstu se torej dnevno tvori približno 125 ton oziroma 350 kubčnih metrov smeti. Kam z njimi? Odstraniti jih je treba iz naših bivališč in preprečiti, da ne bi ogrozile naše zdravje. Saj vendar v smeteh odlično uspevajo razni povzročitelji bolezni.

Na razne načine se lahko znebimo teh odpadkov.

Najenostavnejši postopek za njihovo odstranjevanje je pač ta, da jih mečemo v razne jame. Tovrstno metodo, katere se s pridom poslužujejo pri nas, pa so opustila vsa velika mesta. Smeti je treba odvažati v kraje, ki so zelo oddaljeni od človeških bivališč. Transportni stroški so precejšnji, a poleg tega ta način odstranjevanja smeti ni priporočljiv iz zdravstvenih vidikov.

Ker so se mnogi glasovi dvignili proti načrtu spreminjanju Krasa v tržaško mestno smetišče, so odločujoči krogi sklenili, naj bi naše smeti uničevale na kak sodoben način. Izbrali pa ni lahka. Vsak postopek ima svoje dobre in slabe strani.

Sežiganje smeti je najbolj higienično. V Angliji na ta način že od 1876. leta dalje uničujejo smeti. Kadar gore smeti v kotlu, ne nastaja mnogo te toplote, približno 800 do 1600 kalorij na kilogram. Toda kljub temu v posebnih sežigalnih pečeh proizvajamo še vedno toliko vodne pare, da se z njeno prodajo lahko ekonomsko okoristimo.

Marsikomu je pri sru prebiranje smeti. Vendar se to nikakor ne more eko-

nomsko obnesti. Saj se vendar nekam čudno slisi, da bi prodajali razne stvari, katere smo že odvrgli. V ta namen so ponekod tudi zgradili velike obrate. Vsega dela ne opravijo le stroji, potrebna je tudi človeška roka. Toda kdo naj vrši tako umazano opravilo? Saj je vendar ponižujoče za človeka, da bi postal poklicni prebirelec smeti! Še pred desimi leti so smeti svicarskega mesta Bern vozili v kaznilnico Witzwil, kjer so jih jetniki prebirali in potem predlovali v gnojilo. A ta postopek je bil prepovedan, ker ni v skladu s sodobnim pojmovanjem življenja kaznjencev.

In končno naj še omenimo, da obstajajo razne metode pretvarjanja smeti v gnojilo, ki je po svojem učinku enakovredno hlevskemu gnojlu. Vendar ti postopki še niso povsem obdelani. Zaenkrat še ni mogoče povsem odstraniti drobnih kovinskih delcev in črepij, kar je nevarno predvsem za pasčo se živino. Tako gnojilo tudi ni primerno za vsako zemljo. Če z gnojlom iz smeti sipljemo zemljišče, kateremu to ne odgojvarja, tedaj rastline kaj kmalu obole za raznimi boleznimi.

Predelovanje smeti v gnojilo pa nikakor ni primerno za velika mesta. Kdo nam zagotovi, da bomo lahko oddali vse gnojilo? Pomisliti moramo, da smeti nastajajo vsak dan, gnojilo pa rabijo kmetje predvsem spomladi in jeseni.

Ni nam znano, kako naj izgleda bodoči tržaški obrat za uničevanje smeti. Menda nameravajo smeti prebirati in jih potem pretvarjati v gnojilo.

Vsa ta zadeva se vleče na dolgo, a zato Kras vedno bolj izgublja na svoji lepoti in privlačnosti...

MP

V raznih državah so že zgradili najmodernejše opremljene obrate za sežiganje smeti. Na sliki vidimo tak obrat, katerega so zgradili 1943. leta v Baslu (Švica). V tej tovarni sežgejo v 24 urah v dveh pe-
fah 400 ton smeti. Vse kaže, da je to edini gospodarsko temeljen način reševanja tega vprašanja. Koliko časa bo še minilo, da tak obrat postavijo tudi pri nas?

VATUSSI - hrabri lovci

Črni so kot oglje, pa niso črnci v pravem pomenu besede
Izredno so visoki - od 1,90 do 2 metra - Vsi so zelo dobri plesalci

Ste že slišali ime Ruanda Urundi, ali pa Vatussih? Seveda ste, če spomnite se dobro tiste televizijske oddaje »Odnosi med ljudmi« pred skoraj dvema letoma, ko je za etnološka vprašanja odgovarjal etnološki uradnik Bosi in nam povedal toliko zanimivih stvari o raznih plemenih v Afriki in celo na Severnem tečaju. In med temi je našel tudi Vatussih, ki živijo v svoji državi, ki nosi ime Ruanda Urundi in ki leži v Južni Afriki. Če se ne motimo (ker ne bi bilo pri takih imenih nič čudnega) je Bosi tedaj pokazal tudi loke in kopja, ki se jih poslužujejo Vatussih in je tudi povedal, da je to plemelo zelo hrabro in bojevito.

Seveda nam samo teh nekaj skopih podatkov ni moglo dati prave slike o Vatussih, o njihovih običajih in o njihovem življenju. Brez dvoma pa je v marsikomu zapustilo željo, da bi se z njimi bolj spoznali in si ogledali kraje, kjer ti »afriški orjaki« živijo. Eden izmed teh je tudi italijanski novinar Pellegrini, ki je Južno Afriko sam obiskal in od tam poslal italijanskim časopisom zelo

zanimive članke.

Iz teh članke izvem, da živijo najmanjši prebivalci Afrike - pigmeji v džungli, imenovani Ituri. Komaj nekaj sto kilometrov južneje od te džungle pa živijo Vatussih, ali kot jih vsi imenujejo: »afriški orjaki«. In zemlja, na kateri živijo je tudi podobna tem orjakom. Visoke gore, nato strmo padajoče doline, vmes pa večja in manjša jezera in skoraj na vsaki gori vulkan, iz katerega se podnevi kadi, ponoči pa bruha ognjene zublje. Vse izgleda pokrajine je tak, kot bi ga človeška noga še ne bila prestopila. Gozdovi so divji, gosto obraščeni, travnikov in pašnikov skoraj ni.

Kako so prišli semkaj in kakaj so se nastanili prav v tej pokrajini? Tega točno ne ve nihče. Pravijo pa, da so prišli v Ruando Urundo pred dobrimi pet sto leti in da poteka njihov rod iz Etiopije, ali na vsak način iz Severne Afrike. To naj bi potrjevala še njihova zunanost. Vatussih so namreč črni kot oglje, niso pa črnci v pravem pomenu besede. Postave so izredno visoke od 1,90 do 2 metra — glavno imajo dokaj pravilno oblikovano ter so tudi drugače dobro razviti.

Pred njimi so v tej pokrajini prebivali črnci Bantú, ki so pa po postavi mnogo manjši in so tudi umsko manj razviti. Te so si Vatussih zlahka osvojili in jih napravili tako rekoč za svoje sužnje. Vatussih so danes v glavnem bojevniki, medtem ko se člani plemena Bantú bavijo s poljedelstvom in živinorejo. Živina Vatussih, za katero skrbijo izključno člani plemena Bantú, je vsa zelo velika in močna, kot nalašč ustvarjena za svoje ogromne gospodarje. Rogovi volov so tako veliki, kot si jih mi še v najbujnejši fantaziji ne moremo zamisljati. Živina je zelo odurna in lahko prenaša hlad in mraz, ki vladata v Ruandi Urundi, kljub velikim bližini ekvatorja.

Ruanda Urundi je bila do druge svetovne vojne nemška kolonija, danes pa je belgijski protektorat. Protektorat pravimo in ne kolonija in že se govori tudi o neodvisni državi Ruanda Urundi. Dežela nima svojega kralja, ima pa dva princa. Eden je princ Ruande, drugi pa Urunde, oba pa nosita naziv »muami« ter se štejeta za naslednike velikega kralja Salomona in dedice njegovih bivših rudnikov.

Glavno besedo ima princ M Tara III., ki ima svojo

prestolnico v mestu Nyanza in ki je brez dvoma najvišji princ na svetu. Meri namreč okoli 2 metra in je star 47 let. Mutara III. govori perfektno francoski in angleški ter obvlada še nekatere druge

jezike. Obleči se v evropska oblačila, pri čemer pa ne skuša zatajiti svojega poretka. Njegova palača je zgrajena v evropskem stilu in tudi vsa oprema je moderna. Le tu pa tam se pa vendarle čuti, da

gre za palačo predstavni-
ka afriškega plemena, plemena slavnih bojevnikov. Na to nas še najbolj opominjajo vojaki princa Mutara, oblečeni v bela, rumena in vijoličasta oblačila in okrašeni z raznobirnimi perjaricami, ki se vadijo pred palačo v metanju kopja.

Tudi ženske plemena Vatussih so močne in zelo velike ter jih je pravzaprav zelo težko razločiti od moških. Oblečene so prav tako v bela, rumena in vijoličasta oblačila, lasa na glavi pa si brijejo ter si pustijo sredi glave le cop, ki ga skrbno česajo v prečko. Tudi one so hrabre bojevnice ter se večkrat udeležujejo bojev z manjšimi plemeni, ali pa hodijo s svojimi možmi na lov.

Vatussih so vsi zelo dobri plesalci. Zato ne manjka pri njih plesnih orodov in drugih prireditev, na katerih nastopajo z različnimi plesi. Ples žensk je bolj umirljen ter hodec z njim izprosi pri bogovih dober lov in letino ter pregnati bolezni in smrt. Ples moških je mnogo bolj razburljiv ter predstavlja v glavnem bitko. Za takšne priložnosti se Vatussih posebno svečano oblečejo ter si namazuje obraz z različnimi barvami. Ples spremljajo petje in pa godba na bobne in primitivna glasbila. Ob takih svečanih priložnostih si Vatussih privoščijo tudi dosti mesa in svojevrsne pijače, ki jo pripravljajo iz raznovrstnih zelišč.

Kdor je videl ameriški film »Rudniki kralja Salomona«, je lahko videl tudi Vatussih, ki so tamkaj nastopali kot potomci egiptovskih faraonov. Takšni kot so bili v filmu, so tudi v resnici. In kdor bi jih videl priti iz pragozdov v Ruando Urundi, bi morda v prvem trenutku mislil, da vidi samo prikazni.

Mali slonček se je izgubil iz črede, ustrahali se je pač zamorskih bobnov.

Nevarnost je že tu. Lovci so pritekli opremljeni z vrvmi, le malo manjka pa bo usoda slončka zapечатena za vedno

Mali slonovka je prihitela pravčasno in njen resni pogled ne ohlublja nič dobre ga. Lovci so zbežali in slonček je rešen.

Črni lovec je vlovil bivola in mu takoj odrezal glavo

Ficko piše

Dragi mi Marški!

Ben, zdej je vidla tista mula, tista pika pikasta, da meni ne bojo nič frdrbavati moje ime zato, ko so zdej dali orden, da so anka slovenska glih tako veljavna. Alora bo meni ostalo moje lepo ime, ma pej ona do imela anka še naprej vse tiste brunčke in Brufole po sojmu obrazi in po bradi in lasje ko od konja Rjeji! Prov ji stoj!

Šantla Marika je hvalila tisti pabočni glas, kako da neko piše za vero in krščansko lubezen in da gleda Lisče rastosava komunizem in da se bojo vsi ljudje nalezi tega od veselje. Anka da piše, da posuva Falamento od vere. Anka za Spotava slovenski Raj, zastran tega, ko neče videt jaje od Ku-kouce, katere znosava Režija u prico od njih. »In ki da so tisti tanaršiji, da nečejo stopit na Prste od njih, dabi ambot genjali tako delati!« je rekla šantla.

»Bejste, bejste!« je rekel stric Toni Sapa. »Kaj jim verjeste! Kaj ne videste, da čejo bit samo oni in sami in da ne pestijo, da bi se luctvo kaj navadilo. Oni bi teli neko tiste soje duhove in Vile in pravdice na veselicah. Oni nečejo Resnice! In ko puckajo tanaršaviše, jim je zagvisno kašen na poti in imajo kašenba be Gunca za spravit! Gleda Lisče ima den fine veselice, ki se vidi ta pravo Zivljenje! Anka od tiste ruske ruse lune so na Pisali, da ne bo zastran nje konc Sveta in da naj se ljudje potrošajo, da je vre prej Svet toiko tavent let friel po Lufti in da še frii in da je sputnik eno figo fresko proti Sveti! Ma kaj bi jim človek rekel? Ma, kaj mislejo, da smo prov zares tako forte Zabiti, da ne znamo vsega tega? A ben oni so pej pozabili, kako so prov taki ko so oni, matrali tistga Galilejata zastran tega, ko je povedal, da se svet obrnaca in anka frii, in da je anka kokar kašen Balon. In oni so pej rekli, da ni tisto nič res, da Svet ni okrogel, ma da je raven ko kašen Brjari! In zdej pej tako pravo. Ambot tako, ambot pej tako! Ma meni ne bojo zabavali in nanka dajali piti! Jest mislen ses Mojo glavlo! Se ne pustim cukati in pestat nazaj!«

Ma je utihela pole šantla!
Ma smo se mogli smejat tistmu, kateri je znal tako fino dekla Mirat in ko je pravil tisto od klobuka in od Bohe in anka druge. In kako so fino pojali Renato in tista, ki je bla za planinsko rošo in Danica, ki tako forte debelo poje. Škoda, ko ni anka ano za Zvižgala. In tisti žeš! Res je bito lepo na Veselici Sto Minut!

Te naxad.
maršler Ficko.

HOROSKOP

VELJAVEN OD 2. DO 8. DECEMBRA

Horoscope section with zodiac signs and descriptions.

Oven od 21. 3. do 20. 4.) Nevšečnosti in zapletljaj, s katerimi pa se je treba boriti, tudi če niste najbolje razpoloženi. Prijetne ure v soboto.

Bik (od 21. 4. do 20. 5.) Z vztrajnostjo boste zeli uspeha, ki bodo pomembnejši od priakovanj. Doga oseba čaka vaše sporočilo. Predvideva se potovanje.

Dvočrka (od 21. 5. do 20. 6.) Neugodni dnevi za sentimentalne dogodivščine, kljub prijetnim srečanjem. Zapreke boste za premagali.

Rak (od 21. 6. do 22. 7.) Ugod ne in prijetne priliko. Teden je zelo primeren za poslovne zadeve in bodo vaše pobude uspešne.

Lev (od 23. 7. do 22. 8.) Nesoglasja zaradi nel zaupanja in ljubosumja. Odkrita beseda lahko premaga vse težave. Trdo delo bo privedlo do želenih uspehov. Srečen petek. Devica (od 23. 8. do 22. 9.) Prijetne presenetljive novice ob koncu tedna. V dolocenih okoliščinah ne smete biti avoimni. Srečni dnevi torek, petek in sobota.

Tehitica (od 23. 9. do 22. 10.) Teden bo poln ugodnih dogodkov. Srečali se boste s prijetnimi ljudmi. Ne ustrašite se težav, ker lahko izgubite ugodne priliko.

Skorpijon (od 23. 10. do 21. 11.) Vzburili boste zaupanje vam prijatelje, sebe, ne razočarajte je. Odločite se, če morate braniti svoje pravice.

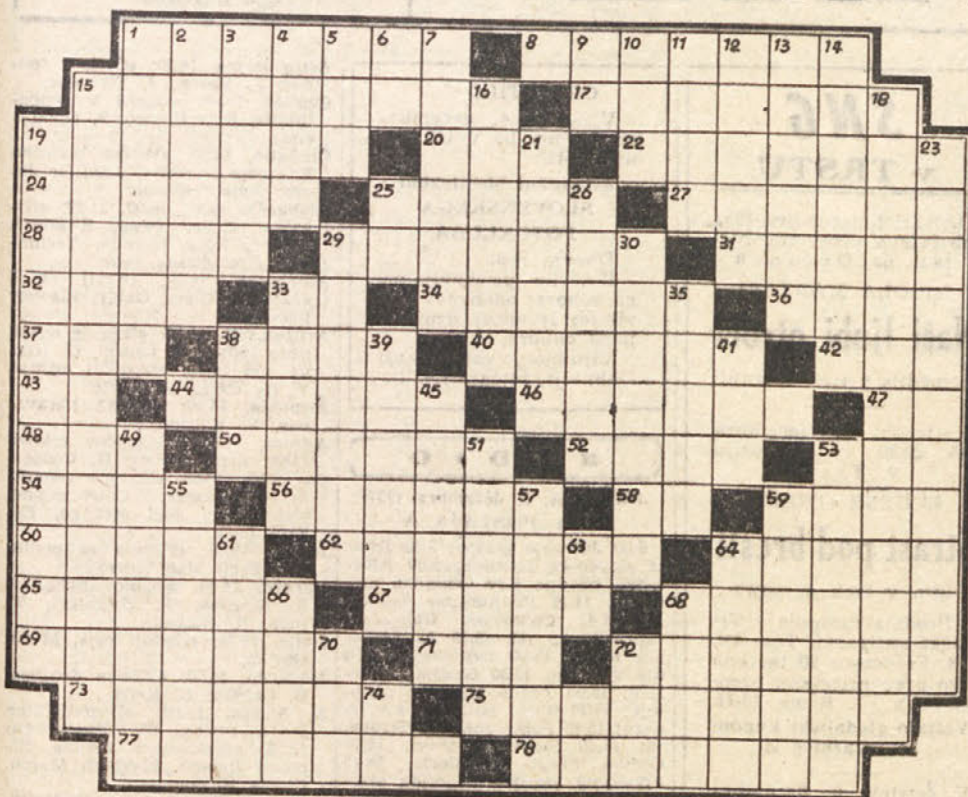
Strelec (od 22. 11. do 21. 12.) Posrečile se vam bodo namere. Neka oseba vam bo skusala skoditi, vendar pa in uspeh je zagotovljen.

Kozorog (od 22. 12. do 20. 1.) Se kar prijeli in zadovoljivi dnevi. Možno ne sporazume boste z lahkoto prijetna srečanja.

Vodnar (od 21. 1. do 19. 2.) Vsi napor pri delu so pravilni vztrajajte in uspeh se bo kmalu pokazal. Prejeli boste ugodno ponudbo. Izredno ugoden zaključek tedna.

Ribe (od 20. 2. do 20. 3.) Sprejeti morate dokončno odločitev v odnosu do ljubljene osebe. Mnogo skrb in težav, katerih rešitev je odvisna od vašega prizadevanja. Potovanje.

KRIŽANKA

Besede pomenijo:

VODORAVNO: 1. skodlilec v vrtovih in sadovnjakih, 8. mesto v vzhodni Srbiji, 15. dolžina merska enota, 17. truplo, mrhovina, 19. majhen kot, 20. ime srbskega knjižavika Karadžića, 22. tečaj, 24. izmivan, izpiran, 25. drugo ime za fajgelj, 27. lenobne, 28. zdravilen, čaroven, 29. predmet, ki je v sorodnosti z drugim predmetom, 31. živinorejec, kmetovalec, ki ni stalno naseljen, 32. deželica v Arabiji, 33. medmet, 34. karakter, 36. moško ime, 37. neumen, 38. mula, teža, 40. stare vrste glasbilo, 42. kratka za narodnoosvobodilno borbo, 43. znak za iridij, 44. plemenit kostanj, 46. slovočen, 47. grška črka, 48. del ženskega oblačila pri muslimankah, 50. brez veselja, brez volje, 52. tako, že, 53. tuje moško ime, 54. snovni delec, 56. ujeti, 58. hiteti s tekom, 58. nota, 59. domače živali, 60. zver, 62. negovanje, pridelovanje, 64. dodatno nalivanje, 65. denunciant, 67. propagandna tiskovina, 68. kazen za slabo dejanje, 69. fotografija delavca, 71. okrajšava za nečistljiv, 72. prevalec mesteca na otoku Visu, 73. nepogoden, 75. velik, izreden, 77. obmejni uslužbenec, 78. zgrožen, pomoten.

NAVPIČNO: 1. vrsta morskega raka, 2. oljnat, 3. prevalec Loke, 4. pameten, 5. okrajšava za Hektor, 6. znak za prvo astacijo, 7. pismena obveza, 9. dve zaporedni črki v besedi pod 41. navp., 10. okrajšava za gozdno avtopodjetje, 11. znana znanca kozmetičnih sredstev, 12. zemeljski, 13. primke bolgarskega knjižavika, ki je znan pod psevdonimom Elin Pelin, 14. brez rim, 15. spominsko slavnosten, 16. slaven flamski slikar, 18. ki mu je vrednost dvignjena na prvotno vrednost, 19. naseljevalca, 21. nadna srčna slabost, 23. ne do konca odločen, ne izbojevan, 25. tako se bere ime Shaw, 26. krepiči, 29. žival z rogovi, 30. tanjšanje, 33. zmeda, neurejenost, 35. polje pri Slavoniskem Brodu, 38. grški bog pastirjev, 39. tuje moško ime, 41. naglo premikanje, 45. miselni, 49. kraj pri Rogoški Slatini, 51. ugovor, graja, 53. rahlo se vzpenjajoč, 55. grško mitološko bitje, iz katerega krvi se je porodil Pegas, 57. prevalec Odisejevega otoka, 59. prizmatični železni kalupi za vlivanje kovnega železa, 61. vpično, 64. znan, doma napravljen, 66. tuje žensko ime, 68. česte, stee, 70. evropska reka, 72. umetnina, 74. znak za titan, 76. veznik.

NAVPIČNO: 1. vrsta morskega raka, 2. oljnat, 3. prevalec Loke, 4. pameten, 5. okrajšava za Hektor, 6. znak za prvo astacijo, 7. pismena obveza, 9. dve zaporedni črki v besedi pod 41. navp., 10. okrajšava za gozdno avtopodjetje, 11. znana znanca kozmetičnih sredstev, 12. zemeljski, 13. primke bolgarskega knjižavika, ki je znan pod psevdonimom Elin Pelin, 14. brez rim, 15. spominsko slavnosten, 16. slaven flamski slikar, 18. ki mu je vrednost dvignjena na prvotno vrednost, 19. naseljevalca, 21. nadna srčna slabost, 23. ne do konca odločen, ne izbojevan, 25. tako se bere ime Shaw, 26. krepiči, 29. žival z rogovi, 30. tanjšanje, 33. zmeda, neurejenost, 35. polje pri Slavoniskem Brodu, 38. grški bog pastirjev, 39. tuje moško ime, 41. naglo premikanje, 45. miselni, 49. kraj pri Rogoški Slatini, 51. ugovor, graja, 53. rahlo se vzpenjajoč, 55. grško mitološko bitje, iz katerega krvi se je porodil Pegas, 57. prevalec Odisejevega otoka, 59. prizmatični železni kalupi za vlivanje kovnega železa, 61. vpično, 64. znan, doma napravljen, 66. tuje žensko ime, 68. česte, stee, 70. evropska reka, 72. umetnina, 74. znak za titan, 76. veznik.

NA OBISKU PRI NAJMOČNEJŠEM ŽIVINOREJCU TRZASKEGA PODROČJA

Petindvajset glav živine v hlevu nekdanje graščine na Trsteniku

Na Opčinah ga menda vsi poznajo, njega in njegovo svetlozeleno bačko. Vsa ko se naniže tako navadi, kot da je njihov. Vlač je in močne postav, pravi grenadir, čeprav je svoj vojaški rok se zdavnaj odslužil. Ko se mu usta, nad katerimi nosi mladostno in drzno pritržene brke, razležejo v smeh, iz njih zadoni, kot da bi glasovi prihajali iz globokega vodnjaka. Dobrodušnega značaja in vedno dobre volje, to je — Openci so se uganili — naš Viljem Fuka s Trstenika, najmočnejši živinorejec našega področja.

Vse njegovo premoženje je 25 glav živine, ki jo reči na sestrim posestvu, nekdanji graščini grofa Ecomoma. Ko smo stopili na prostorno dvorišče, po katerem se je mirno sprehajala jata kokoši, nam je pogled obstal na podolgovatem gospodarskem poslopiju, kateremu oči tuči vsak nestrokovnjak prisodil častitljivo starost vsaj 150 let. Ključ nam očeneje pokazali publikacije: "Terstenik — 1788", ki jo hrani ga. Draga Fučka, smo takoj opazili, da se obe stavbi — stanovanjska hiša in gospodarsko poslopije — ni spremenili, kar nam je prav prišlo, saj se v Trsteniku, do Barokov na eni in Rojana na drugi strani, Potem smo nekaj glav vžredili, nekaj smo kupili in počasi počasi se je hlev napolnil. Pred tremi leti je bilo v njem 32 glav, toda imeli smo neverjetno smolo. Zda ena zda druga — in v enem letu smo bili ob sedem glav. Prav res, kadar se cloveka prime smola, tedaj mora samo čakati, kdaj ga bo kaj doletelo. Toda kaj bi govorili o kravah v hiši! Stopimo v hlev!

Živina je komaj prišla s pase. 16 krav, 5 juncev in 4 teletke se je zvedavo oziralo proti gospodarju. "Hlev je star, kot vidite. Toda notranjost je bila preurejena pred sedmimi leti. Kamnite plošče, ki so nekoč pokrivale tla, smo odstranili in namesto njih uredili cementni pod z odličnim kanalom. Popravili smo jasi in strop, tako da hlev vsaj do neke mere odgovarja.

"Ali se vam ne bi splačalo napraviti nov hlev, posebno se ker bi lahko uživali prispelove Kmetijskega nadzornišva?" "Stane preveč. Vsa 8 milijonov. In četudi bi dobil pripeke, recimo za 3 milijone, bi moral še vedno najti ostalih pet. Toliko pa ne zmorem.

"Ali niste že zaprosili za noben prispevek, ki so jih lahko deležni živinorejci?" "Torej se ne ukvarjate samo z živinorejci?" "V glavnem samo s tem. Imam tudi vinograde, vrt, na dvorišču ste videli kokoši, prašice, toda vse to je postranskega značaja in nam pomaga, da se lažje prebijamo skozi."

"Posestvo je vaše?" "Ne, od moje sestre, jaz ga imam le v najemu. Tu živim že 23 let in prav te

Viljem Fuka, najmočnejši živinorejec na našem področju

"Pač, za gnojnike, ki sem jih postavil iz cementa pred nekaj leti."

"Kaj pa živina? Ali je zdrava?"

"25 glav je v hlevu in niti ena ni bolna."

"Pa mleko?"

"Če mislite na kakovost, tedaj vam lahko povem, da v vseh letih, odkar se ukvarjam z živinorejci, nisem dobil še niti ene globe zaradi premajhne količine masloboke ali podobnega. Kar se pa količine tiče, sam ne vem, kaj bi rekel. Sedaj je n. pr. 14 krav treh, kar seveda vpliva na mleko. Toda tako povprečno — mišlim vsaj — bi bila dnevna produkcija kakih sto, morda nekaj čez sto litrov."

"Kam, oziroma komu prodajate mleko?"

"Imam stalne kliente, skoraj vse na Opčinah, kamor pripeljem mleko vsako jutro."

"Kaj pa seno? Ali ga napravite sami, ali ga morate kupovati?"

"To je odvisno od letine. V zadnjih dveh letih smo ga napravili toliko, da je bilo zadosti za čez zimo. Enkrat prej pa smo ga morali kupiti preko 100 strov."

Maja v Bazovici razstava govodi

Pokrajinsko kmetijsko nadzornišvo ima namen prirediti prvo razstavo goveje živine svinjave pasme v Bazovici, ki bo prve dni maja 1958. leta.

Razstave se lahko udeležijo živinorejci z govedom, ki je vpisano v rodovniško knjigo. Kot tudi goved brez rodovniške. Obe kategoriji bosta ločeni na naslednje oddelke: telice od 8 do 18 mesecev starosti, junice od 18 mesecev starosti dalje in krave pri prvem teletu, krave pri drugem teletu in dalje. Razstavljenci bodo tudi plemenjaki področja ter bikci v rejli.

Razstavljena bo goveja živina sledečih vasi: Bazovica, Gročana, Jezero, Groplada, Padriče in Trebče.

Najbolje ocenjena goveda bodo nagrajena. Rejemci, ki ne stanujejo v Bazovici, a bodo pripeljali živino na razstavo, bo nazivna kilometražna živinoreja, lastniki ne odpravljajo goveje živine, ki želijo sodelovati na razstavi, morajo predložiti Pokrajinskemu kmetijskemu nadzornišvu — Ulica Ghega str. 6 — prošnjo do 31. decembra 1957.

Obvestilo rejcem bikcev

Obvestamo zainteresirane živinorejce, da bo v decembru jesenski pregled za potrditev bikov. Zakon ne dovoljuje reje nepotrdjenih, nad 10 mesecev starih bikcev, ali za katere ni v teku prošnja za potrditev.

Vsi lastniki, katerih bikci bodo prihodnjega decembra stari 10 mesecev, morajo torej predložiti preko svoje občine do 3. decembra p. m. prošnjo na poseben obrazec, ki se dobi na občini, naslovljeno pokrajinski komisiji za potrditev bikov, Ulica Ghega 6-1.

Ravno tako morajo predložiti prošnjo lastniki za potrjenih bikov, katerih potrditev poteka meseca decembra. Vsa potrebna papirja se dobi na sedežu komisije ali telefonsko na st. 23927.

"Kakšne pasme je vaša živina?"

"Švicarska, črnosiva. Marsikdaj so mi priporočili, da bi kupil plemensko živino, predvsem iz Švice, toda nikoli nisem bil za to navdušen. Izkazalo se je, da sem imel vsaj do neke mere prav, kajti mnogo živali, ki so prišle iz Švice, je jetičnih. Švicarska pasma za naše kraje ni primerna in je mnogo boljše ona, ki jo sedaj dobavljajo iz Vojne oziroma Predalpa. Toda kar se moje živine tiče, jaz sem z njo kar zadovoljen, ker ne zataji. Imam dolgoletne izkušnje in ravnam po svoji pameti."

Medtem je gospodar nekaj živali odvezal in jih pogledal na dvorišču, da smo lahko napravili obvezen fotografski posnetek.

"Kaj pa načrti za bodočnost?"

"Načrti že, načrti, toda sami veste, da je zaman delati načrte, če ni denarja."

Med pogovorom se nam je pridružil Viljemova sestra Draga, ki nam je pokazala italijansko publikacijo z originalnim naslovom "Terstenik 1788". Ni imela mnogo časa, ker jo opravlja kličjo zdati sam zdati tja. Prav pred hodom v nov sanatorij na Trsteniku je zgradila lep bar, ki bo k letu urejen. Zamisel ni napačna, saj bodo takrat na Trstenik vozili Sgarsovi avtobusi in klijentov ne bo manjkalo. Mislila nas je, da bi od nje kaj več zvedeli o zgodovini graščine na Trsteniku, saj hrani verjetno pravega zgodovinskega materiala. Pa kdaj drugič!

Spet smo se vrnili v hišo in spili še kozarec vina, potem pa smo se poslovili od prijaznega gospodarja in njegove žene, ki je še pripravljala vse potrebno za večerno molžo.

Jameljci o strelivu iz prve svetovne vojne

Pred časom je letel oddelček goriske kvesture nabral na Krasu velike količine streliva iz prve svetovne vojne, ki je preostavljalo nevarnost, da bi došlo življenje. V našem listu smo to akcijo pohvalili in izrazili tudi obznanje, da ni do nje prišlo veliko prej, ker bi se morda lahko preprečila kakšna huda nesreča.

Ko po smo te dni govorili o Jameljcih, smo o tem vprašanju izvedeli še marsikaj zanimivega, kajti skoraj ni odraslega vlašca, ki ne bi bil mlade, nič ali zrel mož pohiral strelivo in pri tem nosil življenjske napraski.

Tako so nam povedali, da so od leta 1925 do leta 1941 veljala posebna določila, po katerih so najdišči granat prešli denarno nagrado in se kosce razstreljene granate, če so najdbo sporočili artileriskemu oddelku v Trstu, ki je prišel na kraj najde, spravil granato v kaverno in jo razstrelil. Oblasti so takrat dajale najdiščem po 2 liri za vsako granato kalibra 75 mm, po 15 lir za granato kal. 149 in po 20 lir za granato kal. 210. Iskalec vrhnil, so sicer tudi sami odpirali granate, vendar v veliko manjši meri kot sedaj, ker se jim ni splačalo, saj so s samim odkritjem granate in obvestilom pristojnim organom se zaslužili poleg tega pa so se pretili o stanke razstreljene granate. Torej so imeli dvojni zaslužek.

Po tej vojni pa so s to prakso, ki se je izkazala za dobro, popolnoma prenehali, tako da so vlašci zaradi ekonomskih interesov ne splošno vojaškim oblastem sporočili, kje je granata, ker jo le-ti odnesejo, ne da bi najdišču ostali nagrade, kaj se, da o mu vrtili kose granate, da o njih lahko prodal, kar je pravzaprav glavni namen tega dela.

Poudarjamo, da štirje mrtvi in en ranjen — to je povojni bilanca žrtvi pri iskanju streliva — niso zgolj posledica opustitve predvojne sistema nagrajevanja, prav gotovo pa sedanje stanje ne vpliva spodbudno na vlašce, ki ne bodo nikoli povedali obstem kraj, kjer je kakšna granata. Zaradi tega smo mnenja, da bi morali pristojni krogi preučiti sedanjí položaj in čimprej ukrepati, kajti po prepiranju samih vlašcanov iz Jamelj je v tamkajšnji okolici še veliko granat, ki so na površju in predstavljajo nevarnost za življenje. Poleg tega je veliko granat pod zemljo, ki jih bodo vsekakor našli s posebnimi magnetnimi pripravami in jih bodo sijal pri izkopavi "ar skušali razstreliti."

ZLATI POROKI

Včeraj sta slavila zlato poroko Križana Franc Žerjal in njegova žena Marija roj. Fabris. Franc Žerjal se je rodil 31. decembra 1881 v Križu, njegova žena pa 2. junija 1882. V svojem dolgem zakonu sta imela 8 otrok, od katerih so še štirje živi, in sicer en sin in tri hčere. Stari so vse svoje otroke lepo vzgojili. Oba sta zdrava, posebno slavljeneč, ki je še do pred dvema mesecema delal v kamniolomu, s čimer se je ukvarjal vse življenje. Sedaj je doma in rad poprime za vsako delo. Zlatoporočencema želijo vse najboljše vsi domači, čestitkam pa se pridružuje tudi uredništvo našega lista, ki jima kliče še na mnoga leta!

Tudi v Borštu so včeraj praznovali zlato poroko, in sicer v hiši št. 58, kjer živi Jozef Zahar in njegova žena Lucija Kosmač. 30. novembra leta 1907, ko se je v Borštu poročilo kar šest parov, sta si objubila večno zvestobo, in od takrat pa do danes sta objubo držala. Zakonca sta imela 8 otrok, in sicer 7 hčera in enega sina, ki so vsi živi, poročeni, in prav pred dnevi, 28. novembra, je najstarejša hči Francka, ki je poročena v Zabrežu z Alojzom Kosmačem, praznovala srebrno poroko. Oba zlatoporočnica, ki sta iz krepke prešla osemdeseto leto starosti, sta še čila in zdrava, saj mati še vedno mnogo zaleže pri hiši, oče pa pomaga sinu, ki je za njim prevzel kmetijo. — Hčere, sin, vnuki in vsi ostali sorodniki želijo zlatoporočencema, da bi se morali let živela zdrava, srečna in zadovoljna, čemur se pridružuje tudi uredništvo "Primorskega dnevnika".

PROSEK

Spet se moramo vrniti k vprašanju naše poti v brajde. Ko je letos na naslo intervencije prišel nekdo od cestne uprave v vas, da si ogleda položaj, se je takrat baše izrazil, da je got pri Zlatem borštu še dobra. Ne moremo verjeti, da bi se bil mogel tako izraziti prav o tej poti, ki je v najslabšem stanju in za vožnjo neuporabna. Zvedeli smo, da je občina določila za ureditev nase in kontovelske poti v brajde 22 milijonov lir. Prav bi bilo, da bi se z deli umprej začelo.

FRNETIČI

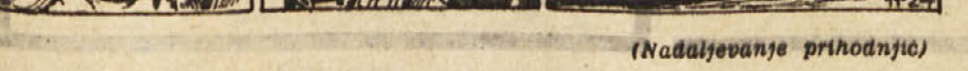
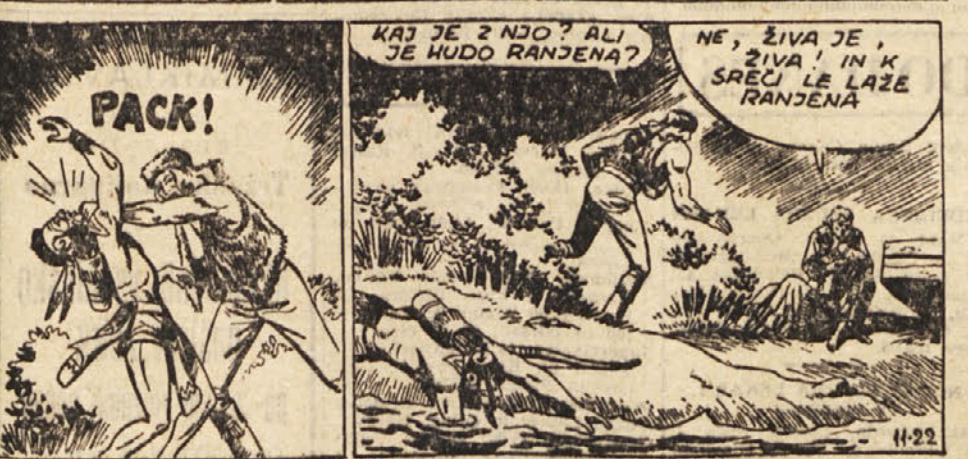
Prostor pri bloku je v zadnjem času močno spremenil svoje lice. Cesto so razširili, tako da imamo sedaj pravi trg, ki služi predvsem za obhajanje in parkiranje vozil. Promet je iz dneva v dan večji, kar se odraža na raznih področjih. Ze nekaj časa posluje nova trgovina jestvin, kmalu pa se bo tej pridružil še ena.

Omenimo naj, da bi bilo prav, ko bi oblasti poskrbele za nekoliko boljše razsvetljavo, ki je sedaj še precej premajhna. Prav bi tudi bilo, ko bi na bloku zgradili avtobusno čakalnico ter končno že rešili vprašanje javne telefonске govorilnice.

PREČNIK

Končno je tudi naša cesta od spodnje vasi do šempoljskega katastra dobro popravljena, tako da manjka le še kakih 300 m do Šempolaja in ko bo tudi ta odsek popravljen, bomo imeli asfaltirano cesto. ki bo ustrezala današnjemu prometu. Upamo, da bo tudi ta odsek ceste kmalu urejen.

PREKLETAREKA

(Nadaljevanje prihodnjice)

Vreme včeraj: Najvišja temperatura 4,5, najnižja 2,7, ob 17. uri 2,7, zračni tlak 1021,9 raste, veter vzhodni severovzhodni 22 km, vlaga 11 odst., nebo eno desetino pooblačeno, morje razgubano, temperatura morja 11,9.

Tražaski dnevnik

Danes, NEDELJA, 1. decembra
Eligij, Božena
Sonce vzhaja ob 7.24 in zahaja ob 16.23. Dolžina dneva 8.38. Luna vzhaja ob 13.15 in zahaja ob 1.19.
Jutri, PONEDELJEK, 2. dec.
Bijana, Nataša

Žene delavcev protestirale proti krivičnemu ravnanju CRDA

Zahtevale so, naj se delavcem jutri izplačajo mezde - Skupščini obeh sindikatov kovinarjev

Včeraj je bil že tretji dan stavke delavcev CRDA in Tražaskih delavcev. Stavka se bo končala v ponedeljek zjutraj. Medtem pa je delavstvo še vedno močno ogorčeno zaradi krivičnega in izsilniškega ravnanja ravnateljev, ki niso izplačali mezd. To nevarno ravnanje je obrodilo tudi vse javno mnenje, saj so delavci zaradi dolgotrajnih bojev v zelo hudem gnetu. Položaju in jim nočejo dati niti tistega revnega zaslužka, ki jim pripade.

Zaradi tega so včeraj odšle žene delavcev k dr. Palamari in k funkcionarju glavnega ravnatelja CRDA, Morsiniu. Dr. Palamara jih ni sprejel. Moretiti pa je dovolil priti na razgovor samo dvema ženskama. Pri tem se je opravičeval, češ da niso mogli priti zaradi plačilnih spisov zaradi predenja Obhaja. Poleg tega, da bodo delavcem izplačali mezde, če se vrnejo v ponedeljek na delo.

Včeraj sta se sestali tudi tajništvo obeh sindikatov kovinarjev in se domenieli glede stavkovne akcije za prihodnji teden. O tem sta izločili nobenega poročila, kar bosta obveščala o akcijah vsak dan sproti.

Dopolnilna pa je bila v U. Madonina skupščina FIOM, ki so se je udeležili številni stavkajoči delavci, v prostori stare Delavske zbornice CISA pa je bil sestanek kovinarskih aktivistov te sindikalne organizacije. Na obeh sedežih so delavci razpravljali o položaju in dajali svoje predloge glede borbe.

Nadaljevali so tudi izrazi solidarnosti drugih strok. Delavci tiskarskega podjetja STT so izročili sindikatoma kovinarjev vsakemu po 80.000 lir. Delavci in uradniki podjetja oba so se sklenili, da bodo prispevali vsaj po eno uro mezd in plače, kakor so bili že sklenili dan prej v podjetju Modiano.

Tržaška federacija KPI je izdala včeraj izjavo, v kateri ponovno izraža solidarnost s stavkajočimi delavci CRDA ter obsoja nepopravljive delodajalce in brezbriznost oblasti. Hkrati pozdravlja tudi pobudo PRI za sklenitev stavka vseh strok, ki se sestajajo v sindikatu, da se odločno zahtevajo od vlade, naj intervenira za rešitev spora.

Tudi pokrajinsko tajništvo PSDI pozdravlja pobudo PRI in se ji pridružuje. V svoji izjavi omenja obupni gnet položaj družin kovinarjev, ki posebno so jim sindikalni predstavniki poročali o razpravljanju z delodajalcem, ki vztraja na odpustu 12 delavcev. Na skupščini so tudi o stro obsojili pritisk, ki ga izvajajo delodajalci na posamezne delavce, da ne bi stavkali.

Nov most čez Sočo izročen včeraj prometno

Iz Cervinaja je včeraj ob 10.30 odpravljen poseben vlak, ki je izročil novi most čez Sočo pri Fierciu. Vlak je pripeljal v Tržico po urniku do 13. decembra.

Odpoklic predstavnika PSDI iz pokrajinskega odbora

Pokrajinsko tajništvo PSDI sporoča, da je vodilni odbor stranke 22. novembra sklenil, da bo naročil svojemu predstavniku v odboru pokrajinskega sveta, naj poda ostavko. To je storil na podlagi sklepa pokrajinskega kongresa, da bi bila akcija socialdemokratov v odnosu do demokratov popolnoma jasna in dosledna. Da pa ne bi napravili v nevarnost delovne obsejke sveta, ki je edini izvoljeni organ v Trstu, ne bodo socialdemokrati izvajali načrtne in namerne opozicije, marveč se bodo ravnali po posameznih primerih. Vsekar bo bodo skušali preprečiti, da bi v raznih primerih postali odločilni glasovi desnice, seveda s pogojem, da bosta tudi pokrajinski odbor in KD pokazala dobro voljo.

Svečana otvoritev akademskega leta

Danes dopoldne bo ob 10.30 v veliki dvorani tržaške univerze svečana otvoritev akademskega leta. Najprej bo rektor prof. Rodolfo Ambrosini izročil v imenu ministrstva za javno šolstvo zlato odlikovanje, katerega je Trstu odlikoval predsednik republike za zasluge kulturnega in umetniškega značaja. Nato bo Alfonso Violi prečital diplomno o odlikovanju Trsta, v imenu tržaške občine pa bo odgovoril dr. Battucchi. Otvoritveni govor bo imel profesor Vezio Crisafulli.

Dogodki tedna

Krivično ravnanje s slovenskimi šolniki

Pretekli teden so bili v Rimu razgovori med italijanskimi predstavniki bivših uslužbencev ZVU in predstavniki vlade za ureditev položaja vseh omenjenih uslužbencev. Z njimi pa so bili v Rimu tudi predstavniki slovenskih šolnikov, ki so bili v službi ZVU in ki jih je vladni komisar takoj po prevzemu oblasti odpustil iz službe brez vsake odpravnine. Zdi se, da vlada ne more ničesar razpravljati o teh slovenskih učiteljih, čeprav imajo vse pravice, da ravnajo z njimi tako, da bodo zadovoljni ZVU. Slovenski šolniki so zaradi tega protestirali pri dr. Palamari in pri ministru za javno šolstvo, ki zahtevajo zase pravično rešitev.

NSZ za razpis novih volitev

Neodvisna socialistična zveza je sklenila, da bo v najkrajšem času predložila pristojnim oblastem svoj protest proti sedanjemu protizakonitemu stanju na občini, kjer gospodari prefektur Komisar. NSZ bo zahtevala, da se čimprej razpišejo nove volitve in da se vrne občinska uprava v roke izvoljenim predstavnikom prebivalstva. Tudi tržaški republikanci so sklenili, da bodo sodelovali v razpisu za demokratizacijo in v akciji za razpis novih občinskih volitev.

Sindikalna dejavnost

Tudi pretekli teden je bila borba kovinarjev v ladjedelnicah glavni dogodek. Delavci so vse dni napovedali kratke stavke in delodajalci odpovedali naprej pa so bili vsi čas v stavki. Medtem pa so v petek delodajalci odkrili delavcem izplačilo plače, kar je močno razburilo vse delavstvo. Zato

Delavske zadruge odprle trgovino s samopostrežbo

Gospodinjke bodo same izbirale blago, ki ga bodo plačale pri blagajni

Ustanovljen član Delavskih zadrug Vittorio Leone je včeraj ob 11. uri dopolnilne prebral trak in s tem simbolično odprl novo posveto ameriško, urejeno poslovalnico te ustanove. Gre za prodajalno, v kateri bodo lahko kupci sami izbirali blago, ki je še dokončno pripravljeno in nameščeno po raznih polih. Pri vstopu si bo tako gospodinja lahko izbrala priročne vozičke, na katerem je vrsta kosar in nato naložila vrsto najrazličnejše prehrane blago z izbranim cenami. Vrnila se bo mimo blaginjske, ki bo izračunala, koliko mora plačati. Prodajalci bodo samo v dveh oddelkih: tam kjer prodajajo salamo, sir in podobne stvari, kjer kupci zahtevajo, da jim blago narežemo in pač po izjavi, da bodo do 30. junija 1958 ustanovili 42 izposojalnic v šolskih poslopih v Trstu, kamor bodo posiljali knjige s posebnim avtomobilom. Nato je izjavil, da je Ljudska knjižnica na enem samem sedežu v prvem letu svojega dela razpolagala s 27.476 knjigami, izposodila 35.325 knjig in bila skupno odprta 504 ure v 252 dneh.

Glavni rezultati razgovorov v Rimu so naslednji: Uslužbencem bivše ZVU, ki so se vedno v službi, bodo priznali vsa službena leta. Če dobe uslužbenci z novo ureditvijo pridržali v službi največ šest let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vzvratno za vsa leta službe. Vsem bo zagotovljena ohranitev službe. Podoficirji ohranijo svojo činovniško plačo, ki jo bodo prejeli v službi upokojenih drugih ustanov, katerim pa bodo odtegnili toliko plače, kolikor znaša pokojnina. Uslužbenci z nad 65 leti starosti bodo pridržali v službi največ pet let, da lahko dobe minimalno pokojnino. Policisti bodo lahko doplačali pokojninske prispevke vz

